

പ്രകൃതി സൗന്ദര്യം
മുഖം 2. വാട 8.
2000. 1937

2
Q22m21, N358R
N36.2.8
199891

ஸ்ரீ ராமாநுஜ

ஸித்தாந்த வைஜயந்தி

ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸம்ஸ்தாபந ஸபையின் சார்பாக

மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஸத் ஸம்பந்தாயார்த்த ப்ரகாசந பத்ரிகை

தொகுதி 2

ஈச்வரஸ்ரீ ஆனந்தம்

பகுதி 8

பத்ராதிபர் :

வடகரை ராமாநுஜாசாரியார்

24, சந்திரப்ப முதலி தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

1937ஸ்ரீ ஜூன்

வருஷச் சந்தா ரூ 1-12-0 [தனிப்ரதி விலை ரூ. 0-3-0]

விஷய ஸ்சிகை

விஷயங்கள்

பக்கம்

1. ஆனி மாதத்தின் பெருமை 177
—பத்திராதிபர்
2. திருவாய்மொழி வ்யாக்யாதாக்களான மூன்று
ஆசார்யர்களின் ஐக்கண்டியம் 180
—திருமழிசை கோயில் கந்தாடை அப்பனயன் ஸ்ரீ. உ. வே.
ராமானுஜாசாரியார்.
3. “விளந்தை வேள்” 184
—ஸ்ரீ. உ. வே. ர. நாகம் மாசாரியார், அட்வகேட், திருவல்
லிக்கேணி.
4. ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஆராய்ச்சி 185
—ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார்
5. ஸ்ரீதேவரிக ஸ்ரீஸூக்திஸம் ரக்ஷஸியும்
அத்யமே ச்லோகார்த்த விவாதவிசாரமும் 193
—ஸ்ரீ. உ. வே. சாமுசேஷ்யங்கார், ஸம்ஸ்கிருத பண்டிட்
C. A. C. High School.
6. வர்த்தமானங்கள் ... 196
7. கோதாஸ்துதி ...
—ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார்

ரங்குன்
வைரங்கள்
கல் 1 க்கு
0-2-6 0-3-3
பீ.கோபாலசுவாமி
நாயுடு & சன்ஸ்
பறங்கிமலை, P.O. * சென்னை

ரங்குன்
வைரங்கள்
நகைகள்
கேட்லாக்கிலும்
பீ.கோபாலசுவாமி
நாயுடு & சன்ஸ்
பறங்கிமலை P.O.
சென்னை

L. G. பெருங்காயம்

ஒவ்வொரு வீட்டிற்கு மின்றியமையாதது -
மனிதர்களுக்கு ஆரோ
க்கியத்தை அளிப்பது

L. G.
பெருங்காயம்.
எங்கும் கிடைக்கும்.
ப்ரபல பெருங்காய
வியாபாரிகள்:
பம்பாய், சென்னை,
கும்பகோணம்.

லால்ஜீ கோது & கம்பெனி,
8, பெருமாள் முதலி தெரு, ஜி. டி., மதராஸ்.

அம்ருதாஞ்சனம்.

ப்ராக்ருதமான சரீரங்களை யுடையவர்களுக்கு ஜலதோ
ஷம், தலைவலி முதலான சில வியாதிகள் உண்டாவது ஸஹ
ஜமே. அவைகள் வந்தகாலத்தில் ஒருவிதமான
வழியிலும் புத்தி செல்லாமல் மஹத்தான கஷ்ட
த்தை அடைய நேரிடுகிறது. அக்காலத்தில்
டாக்டர்களிடம் போய் மருந்துகள் வாங்கி ஷை
வ்யாதிகளின் உபசமத்தைப் பண்ணிக்கொள்
ளப் பலவிதமான இடையூறுகள் இருக்கக்
கூடும். அக்காலத்தில் அமிருதாஞ்சனம் கைவச
மிருக்குமே யாயின் நாம் ஒருவிதமான பாதை
யையும் அடையவேண்டா மென்பதை அனை
வரு மறிந்திருந்தாலும் இவ் விளம்பரமும்
அதன் பெருமையை அறிவிக்கின்றது. எங்கும் கிடைக்கும்.

அம்ருதாஞ்சனம் டிபோ.

பம்பாய்.

மதராஸ்

கல்கத்தா

சலோனூடவர் பிராண்ட்

போர்ட்லாண்ட் சிமெண்ட்

கா ர ண் ட்

பிரிட்டிஷ் ஸ்டாண்டர்ட்
ஸ்பெஸிபிகேஷன்

மேற்கண்ட சிமெண்ட் அனேக
ஹார்பர்வேலைகளுக்கும் ரயில்வே
வேலைகளுக்கும், மதராஸ்
கார்ப்பரேஷனிலும், இன்னும்
பிரபல வியாபாரிகளும் கண்ட்
ராக்டர்களும் உபயோகித்து
வருகிறார்கள்.

மேல் கண்ட சிமெண்டை உபயோகிக்கவும்

சோல் ஏஜெண்ட்

M. குப்புசாமி நாயக்கர்

83, செப்புதாஸ் தெரு,

மதராஸ், ஜி. டி.

ஸ்ரீ

ராமாநுஜ ஸித்தாந்த வைஜயந்தி

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்தம்பரதாயார்த்த ப்ரகாஸக பத்ரிகை

தோகுதி 2.	பத்ராதிபர் வடகரை. ராமாநுஜாசாரியார்	பகுதி 8.
-----------	---------------------------------------	----------

ஸ்ரீராமு

ஸ்ரீயங்கானாய நம:

ஸ்ரீதே ராமாநுஜாய நம:

தனெலு ராமாநுஜாயபாய நம: வரையொயிநெ |
யஸுரூதிவ்யுதிஸூதிசூரணாடி சுனஜீபுரஸீஸகி ||
வெடிவெடின வெடிம ஸகூரூதிசூயபுவதிசூனி |
ஸ்ரீராமாநுஜவிஜான வெஜயகீ விஜயஹதாடி ||

ஆனி மாதத்தின் பெருமை

பத்ராதிபர்

இந்த ஆனி மாதத்தை த்ரிவிக்கரமனுடைய அம்சமென்று சொல்லுவார்கள். த்ரிவிக்கரமனாவான், ஆஸ்ரித ஸம் ரக்ஷணர்த்தமாக பிறப்பிலியான பரமபுருஷன் சீரால் பிறந்து சிறப்பாக வளராத, பேர் வாமநனாய் மஹாபலியின் யஜ்ஞவாடத்திற் சென்று மாவலியை வஞ்சித்து நெஞ்சருக்கி மூவடி மண் தாராயென்று வேண்டி என்னுடைய பாதத்தால் யானளப்பன் என்று ஒங்கி உலகமளந்து இந்திரனுக்குக் கொடுத்த மஹோபகாராகனாவான்.

மற்ற அவதாரங்களைக் காட்டிலும் இந்த அவதாரத்தில் “ஒங்கி உலகளந்த உத்தமன்” என்றிபெடா நிற்பார்கள். இந்த த்ரிவிக்கரமனுடைய அம்சமான ஆனி மாதத்தில் வரும் ஏகாதசி யன்று உபவசித்து த்ரிவிக்கரமனை அர்ச்சித்து, த்வாதசி யன்று பாரணை பண்ணுமவர்கள் பசுமேத யாகத்தின் பலனை அடைவார்கள். இது விஷயம் மஹாபாரதம் ஆஸ்வமேதிக பர்வம் 114வது

அத்யாயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தர்மபுத்திரருக்கு அருளிச் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:—

அது வருமாறு.

“த்வாய்ஸ்யாம் ஜயேஷ்ட மாஸேது மாமுபோஷ்ய த்ரிவிக்ரமம் |
அர்ச்சயேத் யஸ்ஸமாப்நோதி கவாம் மேத பலம் ந்ருப ||

இன்னமும் இம்மாதம் உண்டோ திருப் பல்லாண்டுக் கொப் பதோர் கலைதான்? உண்டோ பெரியாழ்வார்க் கொப்பொருவர்? என்று எம்பெருமானுக்கு பல்லாண்டு பாடி நமக்கு உபகரித்து, பெரியாழ்வார் என்று போற்றும் பெருமை வாய்ந்த பரமகாருணி கரான பெரியாழ்வாரவதாரத்தாலும், நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம் என்று நம்முடைய ராமானுஜ ஸித்தாந்தத்திற்குக் கொள் கொம் பாயும், நம்மாழ்வாரின் அனுக்ரஹத்தால், நஷ்டமான நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் அடையப் பெற்று நமக்குபகரித்தவராயு மிருக்கிற நாதமுனிகளின் அவதாரத்தாலும்போற்றற்குரியதாகும்.

பெரியாழ்வார் பெருமையைப் பற்றிச் சென்ற வருடத்து ஆனிதனிற் சோதி நன்னா லவதரித்த வைஜயந்தி யதோசிதம் பேசி அனுபவித்திருக்கிறது. இவ்வருஷ ஆனிமாத வைஜயந்தி ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் பெருமையைப் பற்றிச் சிறிது வரைந்தனு பவிக்க ஆசைப்படுகின்றது.

ஸ்ரீ நாதமுனிகளின் வைபவம் குரு பரம்பராதி ந்ரந்தங்க ளில் பரக்கக் காண்கையால் அதைப்பற்றி இங்கு வரைவது எதற்கு என்று நினைக்கக்கூடும். இவ்விடத்தில்

யஜிக்ஷுணம் வஹ்வெபுரிதி ஜஹதி ராஜிஷு வரிதம்

மஹெண ரொதாஜுயிஜுமதிபுநாநொஜயதிக்

ஸுஜாதாநம் ததுதூண மரிசி மஹீர யோர

ஸுரபாபாஹுஜாணம் கயஜேவகரிஷுனிகவயம்

யதிக்ஷுண்ணம் பூர்வை ரிதி ஜஹதி ராமஸ்ய சரிதம்

குணேரேதாத்ருக்பிரீஜகதி புநரந்யோ ஜயதி க :

ஸ்வமாத்மாநம் தத்தத்குண கரிம கம்பீர மதுர

ஸ்புரத்வாக் ப்ரஹ்மாண : கதமுபகரிஷ்யந்தி கவய :

வால்மிகி ப்ரப்ருதிகளான பூர்வர்களால், ரகுசுல திலகனான ஸ்ரீ ராமபிரானுணம்சரிதம் சொல்லப்பட்ட தென்று நினைத்து தற்காலத்தினுள்ள அக்ஷரானிகளான பண்டிதர்கள், ராமனு

டைய பெருமையைப் பேசாமல் விடுவார்களே யாயின், கொண் டாடத் தகுந்த குணங்களின் பெருமையினால் கம்பீரமாகவும் மதுர மாகவும் ஸ்புரியாநின்ற வாக்ப்ரஹமத்தை யுடைய கவிகள், தாங் கள் படைத்த வாக்கினால் பெறக்கூடிய பயன்பெறுவ தெங்ஙனே? இந்த லோகத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட குணங்களோடு விளங்காநிற்கும் உத்தம புருஷன் ராமனைக் காட்டிலும் வேறொருவனுண்டோ? என்கிற அநர்க்கராகவஸ்ஸோகம் நினைவுக்கு வருகிறது. நாதமுரிகளவ தரித்து நாலாயிரத்தையும் நமக்கருளாவிடில் நமது ராமாநுஜஸித் தாந்தம் எங்ஙனையோ? இவ்வாறு உபகரித்த நாதமுரிகளவதரித்த இம்மாதத்தி லவரது பெருமையைப் பேசாமலிருக்க முடியுமோ?

ஸ்ரீதேவிகளும்

நாயெந ூமிநாதெந ஹவெயம் நாயவாநஹம்

யஸுநெமழிகம் தகூம் ஹலூரீகுகதாம்மதம்

நாதேந முநிநாதேந பவேயம் நாதவாநஹம்

யஸ்யநைகமிகம் தத்வம் ஹஸ்தாமலகதாம்மதம்

எவருக்கு வேதாந்த விழுப்பொருள் கையிலங்கு நெல்லிக்கனியின் தன்மையை யடைந்ததோ? அந்த நாதமுரியால் நான் நாதனை யுடையவனாக ஆக்கடவேன் என்றருளிச்செய்தார்.

இந்த நாதமுரிகள் அவதரித்த திவ்யதேசம் வீரநாராயணபுர மென்கிற காட்டுமன்னார் கோவில். இவ்வுரிலவதரித்து, பரித்ரா ணையப்படியே பரம காருணிகனான ஸர்வேஸ்வரன் துஷ்டநிக்ரஹ ஸிஷ்டபரிபாலனார்த்தமவதரித்துலாவியருளின அயோத்யை முத லான திவ்யதேசயாத்ரை செய்து மறுபடியும் மன்னனார் திருவடிதொழுது, வீரநாராயணபுரத்தில் மன்னனருக்குகப்பாக நந்தநவந கைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டு அங்கெழுந்தருளியிருக் கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தநம் பண்ணிக் கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

இவ்வாறெழுந்தருளியிருக்கும் நல்லடிக்காலத்தில் மேல்நாட்டி லிருந்து எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மன்னனாரை மங்களா ஸாஸநம்செய்யும்போது ஆராவமுதே என்கிற திருவாய்மொழியை அதுஸந்தித்து ஆயிரத்துள் இப்பத்தும் என்று முடிக்கக்கேட்ட நாதமுரிகள் ஆயிரமும் உங்களுக்குப்போருமோ? என்ன, அவர்கள் இப்பத்துப்பாகசுரங்களே தெரியவரும். மற்றவைகளை நாங்களறியோம் என்ன, நாதமுரிகள் மற்றெவர்களேனு மறிவா

199891

72
02/08/2019
N 3 4 2.8

ருண்டோ? அல்லது உங்கள் நாட்டில் ஸ்ரீகோஸமுண்டோ? என்று கேட்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீகோஸமும் கிடையாது அறிவாருமில்லை என்ன, நாதமுனிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்தனுப்பிவிட்டு, திருவாய்மொழி ஆபிரததையும் அறிந்து கொள்ள ஆவலுடையராய் அத்திவ்யப்ரபந்த மவதரித்த ஆழ்வார் திருநகரிக்கெழுந்தருளி விசாரிக்க அங்கும் திருவாய் மொழிகிடைக்கப்பெற்றிலர். ஆனாலும் மதுரகவிகளின் சிஷ்யரான பராங்குசதாஸரிடமிருந்து கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு என்கிற திவ்யப்ரபந்தம் கிடைக்கப்பெற்றார். அத்திவ்யப்ரபந்தத் தைப் பன்னீரூயிரமுரு ஆழ்வார் திருமுன்பே அதுஸந்திக்க ஆழ்வாரும் ப்ரஸங்கராய் நாதமுனிகளுக்குத் திருவாய்மொழி ஆபிரததோடுமற்றுள்ள ஆழ்வார்களருளிச்செய்த மூவாயிரத்தையும் அதுக்ரஹித்தருளினார்.

நாதமுனிகளும், வடமொழிமறைக்கு ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் உதாத்தாதுதாத்தாதி ஸ்வரங்களோடு உச்சரிக்கும்படி பண்ணிப்போலே தென்மொழிமறை என்கிற திருவாய் மொழிமுதலான ப்ரபந்தங்களை இயலு மிசையுமாக்கி உலகத்தில் ப்ரவித்தமாகும்படி செய்தருளினார்.

நமோ விஷ்ணுதாதிஷ்ட ஜோந வெராநுராயெ
நாயாய ஸுநயெமாய ஹவக ஹி லிங்வே.

நமோசிந்த்யாத் புதாக்கிஷ்டஜ்ஞாந வைராக்ய ராயெ
நாதாய முநயேகாத பகவத் பக்தி ஸிந்தவே.

திருவாய்மொழி வ்யாக்யாதாக்களான மூன்று ஆசார்யர்களின் ஐககண்ட்யம் (திருமழிசை கோயில் கந்தாடை அப்பனய்யன் ராமானுஜாசாரியார்)

திருவாய்மொழி, 1,—1,—4 ‘நாமவன்’ என்கிற பாட்டில் நஞ்சீயர் “நாநாவிதமான சொற்களாலே சொல்லப்படுகிற எல்லா பதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவம் பகவததீநம் என்று ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே சொல்லுகிறது” என்று அவதாரிகை யில் அருளிச் செய்தார். நம் பிள்ளைகள் “தேவாதி பதார்த்தங் களை, நாலு மூன்று வகையாலே சேர்த்து அவற்றின் ஸ்வரூபம்

அவனதீநம்” என்று அருளிச் செய்தார். பெரிய வாச்சான் பிள்ளை “இதனுடைய ஸ்வரூபம் தததீநம் என்று ஸாமாநாதி கரணயத்தாலே சொல்லுகிறார்” என்று அருளிச் செய்தார். இந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளால் சேதநாசேதநங்களுடைய ஸ்வரூபம் பகவததீநம் என்கிற விஷயத்தில் இம்மூன்று ஆசார்யர்களின் ஐக கண்ட்யம் விளங்குகிறது.

திருவாய் மொழி 1,—1,—6 ‘நின்றனர் இருந்தனர்’ என் கிற பாட்டிற்கு நஞ்சீயர் “சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்த வஸ்துக்க ளுடைய ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் பகவத் ஸங்கல்பா தீநம் என்கிறது” என்றும், நம் பிள்ளை, “அதனுடைய ப்ரவ் ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவத் ஸங்கல்பாதீநம் என்கிறார் இதில்” என்றும், பெரிய வாச்சான் பிள்ளை “ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள் பகவத் ஸங்கல்பாதீநைகள் என்று ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே சொல்லுகிறது” என்றும் அவதாரிகை யிட்டருளினார்கள். இந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளாலும் அவ்வாசார்யர்களின் ஐககண்ட்யம் நன்கு காணப்படுகிறது. இங்ஙனமே, பல ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களி லும் இவ்வாசார்யர்களுடைய ஐககண்ட்யத்தைக் காணலாம்.

ஆனால், நஞ்சீயர் ஒன்பதினாயிரப் படியில் “நாலாம் பாட் டிலே ஸ்வரூப தாததீந்யம் லித்தமாகையால் இப்பாட்டில் ப்ரவ் ருத்தி நிவ்ருத்த்யம்ஸா தாததீந்யத்திலே தாத்பர்ய மாயிற்று. ‘அரு ணையா பிங்காக்ஷயா ஸோமம் க்ரீணாதி’ என்கிற விடத்தில் ஆருண் யாதிகளே விதேய மாணப்போலே” என்றும், பெரியவாச்சான் பிள்ளை இருபத்தினாலாயிரப் படியில் “நாமவன் என்கிற பாட் டிலே ஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலே இப்பாட்டில் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி மாத்ரத்தையே நினைக்கிறது. அருணாதி கரணத்தில், ஆருண்யாதிகளே விதேய மாணப்போலே” என்றும் அருளிச் செய்திருக்கின்றனர். நம் பிள்ளைகளோ வென்னில், முப்பத்தா றாயிரப் படியில் “ஆக்ருதி வாசக ஸப்தம் வ்யக்தியிலே பர்யஸ லித்து நிற்குமாப்போலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசக மாண ஸப்தமும் அபர்யவஸாந வ்ருத்த்யா அவனளவிலே சென்றல் லது நில்லாது. ‘அருணயா பிங்காக்ஷயா ஸோமம் க்ரீணாதி’ என் கிற விடத்திலே குணவிஸிஷ்ட வஸ்து தோன்று நிற்கச் செய்தே யும் ஆருண்யாம்ஸத்திலே தாத்பர்ய மாகிறப்போலே, ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்காஸ்ரயமான வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபம்

அவனதீதம் என்று முன்னே சொல்லுகையாலே, ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யம்ஸாத்திலே நோக்கென்று சொல்லுவாரு முண்டு; அப் போது ஸாமாநாதிகரணயம் வித்தியாது” என்றருளிச் செய்துள்ளார். இங்கு “சொல்லுவாருமுண்டு” என்று நஞ்சீயரை யும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையையும் உத்தேசித்து அவர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் அநாதரம் தோற்ற அருளிச் செய்தாப்போல காண்கிறதே; இப்படியாகில் இவ்வாசார்யர்களின் ஐக்கண்டயம் எங்ஙனே வித்திக்குமென்னில் இவ்வாக்யத்தில் ஸ்ரீ நம்பிள்ளைகள் “சொல்லுவாருமுண்டு” என்று அநாதரம் தோற்ற அருளிச் செய்தது அவ்விரண்டு ஆசார்யர்களைக் குறித்ததல்ல. எவ்வாறென்றால், நஞ்சீயர், பெரியவாச்சான் பிள்ளை இவ்விருவரும், 4, 6 பாசர வ்யாக்யானங்களில் ஸாமாநாதிகரணயத்தை தாம் அங்கீகரித்திருப்பது அவ்விாக்யானங்களாலேயே வ்யக்தமாக விளங்குகிறது. அந்த ஸாமாநாதிகரணயமோ, ஸகல ஸப்தங்களும் அபர்யவஸாந வ்ருத்யா விஸேஷ்ய பூதனான எம்பெருமானைக் காட்டியன்றோ, வித்திக்கவேண்டுவது. ஆகவே ஸ்ரீ நம்பிள்ளைகள் தாம் அங்கீகரித்த ராமாநுஜ வித்தாந்தத்தையே அவலம்பித்திருக்கிற நஞ்சீயரையும், பெரியவாச்சான் பிள்ளையையும் “சொல்லுவாருமுண்டு” என்று அநாதரம் தோற்ற அருளிச் செய்யாநிறே! ஆனால், அப்பதத்தினால் யாரைக் குறிப்பிடுகிறோ ரென்னில், ஆக்ருதி வாசக ஸப்தத்திற்கு வ்யக்தி வாசகத்வமில்லை என்று சொல்லுகிற ப்ராபாகர மதாநுஸாரிகளை என்றுணர்மின்!. அருணாதிகரண நியாயத்தை இவ்விரண்டு ஆசார்யர்களும் த்ருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக் காட்டியதற்குக் காரணம், அந்த ந்யாயமானது ராமாநுஜ னடியார்ச்சுக்கும் மற்றோர்க்கும் உள்ளதொன்றாகும். ஆனால் ராமாநுஜ னடியார்கள் விஸிஷ்டபரமென்பர்; மற்றோர்கள் விஸேஷணத்திலேயே பர்யவஸந்நம் என்பர். ஆக நம் பிள்ளை தம் வ்யாக்யானத்தில் ‘ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யம்ஸாத்திலே நோக்கென்று சொல்லுவாருமுண்டு” என்று குறிப்பிடுகிறது விஸேஷண மாத்ர பர்ய வஸந்நம் என்பவர்களுையோம். விஸிஷ்டபரமென்கிற நஞ்சீயர், பெரியவாச்சான் பிள்ளை ஆகிற ராமாநுஜ வித்தாந்திகளைக் குறிப்பிடுவதன்று. “ஸாமாநாதி கரணயம் வித்தியாது” என்று நம் பிள்ளைகள் அருளிச்செய்தது, ஸாமாநாதி கரணயத்தை ப்ராபாகர மதாநுஸாரிகளும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுவது ந்யாய வித்தம் என்கிற நினைவாலே.

மேலும், நம் பிள்ளைகள், “சொல்லுவாருமுண்டு” என்று ப்ராபாகர மதாநுஸாரிகளை உத்தேஸித்தே அருளிச் செய்தார் என்பதை ‘நின்றனர் இருந்தனர்’ என்கிற பாசரத்தின் அரும்பதத்திலுள்ள சில வாக்யங்களே வ்யக்தமாகக் காட்டுகின்றன. அவ்வாக்யங்களாவன: “ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யம்ஸாத்திலே நோக்கென்றது—ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைச் சொல்லிற்றென்றபடி. ஆக்ருதி வாசக ஸப்தத்திற்கு வ்யக்தி வாசகத்வமில்லை என்கைக்கு ‘விஸேஷணயம் நாஸிதாமுச்சேத், கூஷண ஸக்திர்விஸேஷணே’ என்றும், ‘ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யம்ஸாத்திலே நோக்கித்’—விஸேஷ்ய பூதம் சேதநம், பரம விஸேஷ்ய பூதம் பரமாத்மா நஞ்ச ந ப்ரதர்ஸயந்திதி பாவ:” என்பனவாம். இங்கு, நோக்கு என்பதற்கு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைச் சொல்லிற்று என்பதானாலும், இதே வாக்யத்தை யெடுத்து: விஸேஷ்ய பூதனான சேதநையும் பரம விஸேஷ்ய பூதனான எம்பெருமானையும் காட்டவில்லை என்பதனாலும், விஸேஷணமாத்ர பர்யவஸந்நம் என்றும் எம்பெருமானைக் காட்டவில்லை என்றும் சொல்லுகிறவர்கள் ப்ராபாகர மதாநுஸாரிகளை யாகையால், “சொல்லுவாருமுண்டு” என்கிற நம்பிள்ளைகளின் ஸ்ரீஸூக்தி அவர்களையே குறிக்கிறது என்பது ஸுஸ்பஷ்டம்.

நம் ஆசார்யர்கள் இருவரும் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யம்ஸா தாததீத்யத்திலே தாத்பர்யமாயிற்றென்றும், ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி மாத்ரத்தையே நினைக்கிறதென்றும் அன்றோ! அருளிச் செய்தார்கள். விஸேஷண மாத்ர பர்யவஸந்நமென்றும் பரம விஸேஷ்ய பூதனான எம்பெருமானைக் காட்டாது என்றும் சொல்லவில்லையே!

ஆக, ஸ்ரீநஞ்சீயர், ஸ்ரீநம்பிள்ளைகள், ஸ்ரீபெரிய வாச்சான் பிள்ளைகள் இம்மூன்று ஆசார்யர்களும் ஸர்வபதங்களுக்கும் விஸிஷ்ட பரத்வத்தை ஒப்புக்கொண்டே ஸாமாநாதிகரணயதை அங்கீகரித்துத் தம் வ்யாக்யானங்களை அருளிச்செய்திருப்பதால், இவர்கள் ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் ஒருவித முரண்பாடும் கிடையாது என்பது ஸுநிஸ்சிதம்.

இங்ஙனம் பெரியோர்களிடத்தில் அடியேன் கேட்டிருந்த விஷயத்தை விண்ணப்பித்தேன். ஸம்ப்ரதாய விரோதமில்லாமல் யாரேனும் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளில் முரண்பாடிற்கு ஸமாதானம் காட்டினால் அதையும் அடியேன் அங்கீகரிக்கவித்தமாயிருக்கிறேன். இங்கு மூன்று ஆசார்யர்களின் ஐக்கண்டயம் காட்டியது மற்ற இருவருக்கும் உபலக்ஷகம்.

“விளந்தை வேள்”

[ஸ்ரீ. உ. வே. ச. நரசிம்மாசாரியார் அட்வகேட் திருவல்லிக்கேணி]

பெரியதிருமொழி 6-ம் பத்து 6-ம் திருமொழி 6-ம் பாகசரத்தில் மின்னொடு வேல் ஏந்து விளைந்த வேளை” என்று அச்சுப்படுத்த கங்கள் தோறும் அச்சிட்டிருக்கிறது. இப்பாகசரத்துக்கு வியாக்யானம் இட்டபெரியவாச்சான்பிள்ளை இப்பதங்கள் ஒரு குறும்பரசன் பெயர் என்று ஸாதித்துள்ளார். “வேள்” என்றால் அரசன் என்று பொருள்படும். “விளைந்த வேள்” என்று ஓர் அரசனும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் “விளந்தை” என்பது உடையார்பாளையம் தாலாகாவில் ஆதியில் சேரநாட்டைச் சேர்ந்த ஓர் தலைநகர் என்றும் அந்நகராதிபதிக்கு “விளந்தைவேள்” என்றும் அவனைச் சோழன் பேராரில் வென்றான் என்றும் சரித்திரவாயிலாகப் பல சாஸனங்களைக்கொண்டு ஸ்ரீமான் மு. இராகவய்யங்கார் நிரூபித்துள்ளார். ஆகையால் “விளைந்தவேள்” என்றும் பாடத்தை மாற்றி “விளந்தைவேள்” என்று சொல்வதே சரியான பாடம் எனத்தோற்றுகிறது. அறிஞர் ஆராய்க, இவ்வரசர்கள் “கர்சியரையர்,” என்றும் “கச்சிராயர்” என்றும் பட்டப் பேர்பூண்டனர். உடையார் பாளையம் ஸமஸ்தானாதிபதியும் “கச்சி காளக்க தோளக்க அடையார்” என்கிற பிருது தாங்கு வதையுங்காணலாம். இவ்வரசர்கள் முன்னோர்கள் ஒரு காலத்தில் கச்சியில் தோன்றியவர்கள் என்று ஊகிக்க இடம் உண்டாகிறது.

பத்ராதிபரின் குறிப்பு

இப்பிழை திருத்தம் பரமாநந்தத்தை யுண்டு பண்ணிற்று. இவ்விடத்தில் திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகையில் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார் எவ்வாறு அநுக்ரஹித்திருக்கின்றார் என்பதைக் கவனிக்க ஆவல்கொண்டேன். 1927-ஆம் வருஷத்தில் வெளிவரப்பெற்ற திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகையில் பெரிய திருமொழிவியாக்கியாகம் பக்கம் 829-ல் “விளைந்தவேளை” என்று பாடம் வழங்கி வரினும் “விளந்தை வேளை” எனத்திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்பர். விளந்தை என்று ஓர் ஊருக்குப் பெயர் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்த்துப் பேராநந்தமடைந்தேன். ஸம்பந்தாய கிரந்தங்களிலுள்ள இத்தகைய சீர்திருத்தங்களை மஹான்கள் பரமக்ருபையுடன் அநுக்ரஹித்தருள் வேண்டுமென்றடிபணிந்து வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஆராய்ச்சி.

[ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார்]

நம்முடைய பூருவாசாரியர்கள் அருளிச்செயல் வியாக்கியாநங்களில் விலக்ஷணமாகச் சில பதப்ரயோகங்கள் செய்தருளியுள்ளார்கள். அவை தமிழ்ச் சொற்களையானாலும் மற்றைத் தமிழ்நூற்களில் அந்தப் பிரயோகங்கள் காணக்கிடைப்பதில்லை. ‘அவை நமது பூருவாசாரியர்களின் ஸங்கேதத்தினால் மாந்திரம் வித்தங்கள்’ என்று சொல்லலாம் போல் தோன்றுகிறது. அவற்றையெல்லாம் ஒரு விரையாக எடுத்து ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்கிற நோக்கம் அடினோக்கு பெரிதுமூண்டு.

“பத்தும்பத்தாக” என்கிற ஒரு பதப்ரயோகம் நமது ஸம்பந்தாயகர்த்தங்களை ஸேவித்தவர்களுக்குப் ப்ரவித்தமாகவே யிருக்கும் ‘பூர்ணமாக’ என்னும் பொருளில் இச்சொல் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் காண்கிறது. திருவாய்மொழியில் (3-8-4) ‘கைகனாலாறத் தொழுது’ என்கிற பாகசரத்தில் “மெய் கொள்ளக்காண” என்கிற விடத்தில் ஈடு முப்பத்தாறுவிரத்தில் “பத்தும் பத்தாக மெய்பே காண” எனனும், (ஏழாம்பத்தில்) * ஆழியேழ என்னும் திருவாய்மொழியின் ப்ரவேஸத்தில் “பத்தும் பத்தாக விஜய பரம் பரைகளைக் காட்டிக்கொடுக்க” என்றும் உள்ளது காண்க. மேற்குறித்த இரண்டிடங்களிலும் அரும்பதவுரைகாரர்கள் இதற்கு இன்னது அர்த்தம் என்று காட்டியருளவில்லை. ‘பூர்ணமாக’ என்னும் அர்த்தத்திலேயே இதற்குப் ப்ரயோகம் என்று பெரியோர்கள் அருளிச் செய்யக் கேள்வியுண்டு. இப்பொருள் ஸந்தர்ப்பத்திற்கு இனங்கியதாகவுமுள்ளது. இப்பொருளில் இச்சொல்லை என்ன காரணம்பற்றி உபயோகித்தார்கள் என்கிற ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.

இச்சொல்லின் உருவம் சில விடங்களில் மாறுபாடுற்றிருக்குமாற்றையும் காட்ட விரும்புகின்றேன். பகவத் விஷயஸ்ரீகோஸத்தை முதன் முதலாகப் பலபல மஹா வித்துவான்கள் கூடிப் பரிசோதித்துத் தெலுங்கு வியியில் பதிப்பித்திருக்கின்ற ஸ்ரீகோஸம் உலகமெங்கும் புகழ்பெற்றது. உண்மையில் அந்தப் பதிப்பு ஸம்ப்ரவித வித்வச்சிராமணிகள் சேர்ந்து செய்வித்ததாதலால்

பெரும்பாலும் பிழையற்றதென்றே கொண்டாடப்படுகிறது. அப் பதிப்பில் “மெய்கொள்ளக்காண” என்கிற விடத்தில் ‘பற்றும் பற்றுக’ என்று இச்சொல் வடிவம் காணப்படுகிறது. அவ்விடத்திலுள்ள இரண்டு அரும்பதவுரைகளிலும் இங்ஙனமே ப்ரதீகோ பாடிநம் காண்கிறது. ‘பத்தும் பத்தாக’ என்கிற பாடம் உண்மையானதா? “பற்றும் பற்றுக” என்கிற பாடம் உண்மையானதா? என்று விசாரம் வரில் உபபத்தியைக் காட்டி நிஷ்கர்ஷிக்கவேணும். மேற்குறித்த பதிப்பிலேயே * ஆழியெழுபுவேசத்தில் மாத்திரம் “பத்தும் பத்தாக” என்றே பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கக் காண்கிறது. அதனால் முதலில் (மூன்றம்பத்தில்) “பற்றும் பற்றுக” என்று பதிப்பித்தது பிசகு என்று முத்ராபகர்கள் தாங்களே பிறகு (ஏழாம்பத்தில்) தெளிவு பெற்றார்கள் போலும் என்று ஊஹிக்க இடமுண்டாகிறது. மூன்று நான்கு ஓலை ஸ்ரீ கோஸங்களை ஸம்பாதித்துப் பார்த்ததில் “பற்றும் பற்றுக” என்றே எழுதப்பட்டிருக்கக் காண்கிறது. ஆனால், எந்த ஓலை ஸ்ரீ கோஸத்தை யெடுத்துப் பார்த்தாலும் (த்த) என்றிருக்கவேண்டுமிடங்களில் (ற்ற) என்றும், (ற்ற) என்றிருக்கவேண்டுமிடங்களில் (த்த) என்றும் மாறாடியிருப்பவை பெரும்பாலும் காணப்படுதலால் இத்தகைய விஷயங்களில் ஓலை ஸ்ரீ கோஸத்தைக் கொண்டு ஒருவகையாக நிஷ்கர்ஷிப்பதும் அஸாத்யமேயாகிறது. இச்சொல்லுக்குப் ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தம் என்ன? என்பது தெரிந்தால் அப்போது ஸப்தஸ்வரூப தத்துவம் புலப்படும்.

இது விஷயமாய் அஸ்மதாசார்ய ஸகாஸத்தில் அடியேன் கேட்டிருந்ததை இங்கு விஜ்ஞாபிக்கிறேன்.

“பற்றும் பற்றுக” என்பது சொல்வடிவமன்று. “பத்தும் பத்தாக” என்பதே உண்மையான சொல்வடிவம். அருளிச் செயல்களில் பாணஸூர பங்கம் கூறப்படுமிடங்களில் “வாணன யிரந் தோள் துணித்த” என்றும் “வாணன் ஈரைஞ்ஞாறு தோள்களைத் துணித்த” என்றும் வாணனது ஆயிரந் தோள் களையும்; எம்பெருமான் துணித்ததாக அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. பரமசிவனுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இரங்கிச் சில தோள்களைத் துணிக்காது விட்டிட்டதாகப் புராணவரலாறு உள்ளதனால், ஆயிரம் என்றது பூர்த்தியான ஆயிரத்தைச் சொல்லாது நிற்கின்றது. அவ்வாழ்வார்களே இராவணனது தலைகளைத்

துணித்ததைப் பற்றி அருளிச் செய்யுமிடங்களில் “வாளரக்கர் தலைவன் தலை பத்தறுத்துகந்தான்” என்றும் “தென்னிலங்கைக் கிறைவன் சிரங்கள் ஐயிரண்டும்” என்றும் பத்துத் தலைகளையு மறுத்ததாக அருளிச் செய்கிறார்கள். இங்குப் பத்தும் பத்தாகவே யெண்ணப்படுகிறது. வாணனது தோள்கள் ஆயிரத்தில் சில நின்றதுபோல் இராவணன் தலைகள் பத்தில் சில நின்றன வில்லை. அறுக்கப்பட்டவையும் பத்து; கூறப்பட்டதும் பத்து. இதிலிருந்தே “பத்தும் பத்தாக” என்கிற ஸ்ரீ ஸுலக்தி ஒரு ஸங்கேதமாக அவதரித்தது. இந்த நிருபணத்தின்படி “குறையற” என்கிற பொருள் செவ்வனே கிடைப்பதால் பூருவாசாரியர் களுக்கு இதுவே திருவுள்ளமாயிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

சிலர் சொல்லுவதாவது—இப்போது என்ன மணி? என்று ஒருவர் கேட்டால் ‘பத்து மணி’ என்று அதற்கு ஒருவர் பதிலுரைப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பத்தெட்டு நிமிஷங்கள் குறைவாக இருந்தாலும் அதிகமாக இருந்தாலும் அந்த ஏற்றத் தாழ்வில் நோக்கு இன்றியே ‘பத்துமணி’ என்பதுண்டு. அப்படியல்லாமல் (அதாவது ஏற்றத்தாழ்வு சிறிதுமில்லாமல்) சரியாகப் பத்துமணியடிக்கும்போது ‘இப்போது பத்துமணி’ என்றால் அதுவே முக்கியமான அர்த்தபூர்த்தியை யுடையதாகும். பத்து

என்றது பத்தாகவே யிருக்கும்படியாக [அதாவது—கூறு-உநாநகிரிகுமாக] என்றவாறு—என்கிறார்கள். இங்ஙனே லௌகிக வார்த்தையை மூலமாகக் கொண்டு இந்த ஸ்ரீ ஸுலக்தி அவதரித்தது என்பதிற் காட்டிலும் முந்தாறு நிருபித்த படி இதிலுள்ள புராணப்ரக்ரியையை மூலமாகக் கொள்வது சிறக்குமன்றோ? எங்ஙனே கொண்டாலும் “பத்தும் பத்தாக” என்பது சொல்வடிவமேயன்றி “பற்றும் பற்றுக” என்பது அன்று என்பதில் யார்க்கும் விவாதம் இராது.

ப்ரதீகோ பகவத் விஷய ஸ்ரீ கோஸ முத்ராபகர்கள் ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களிலும் உபய பாஷைகளிலும் மஹா நிபுணர்கள். அன்னவர்கள் பலர் கூடி ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியுடன் பரிஷ்கரித்துப் பதிப்பித்த அந்தப் பதிப்பில் “பற்றும் பற்றுக” என்று விழுந்திருப்பதை அபலபிக்க வொண்ணாது. ஈட்டில் மாத்திரமே யன்றியே இரண்டு அரும்பதவுரைகளிலும் அவ்வண்ணமாகவே பதிப்

பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைத்த ஓலை ஸ்ரீ கோஸங்க ஸெல்லாவற்றிலும் இங்ஙனமே கிடைத்தது என்றாவது, உள்ள படி கிடைத்ததையும் முத்ரபகர்கள் ப்ரமித்து மாற்றிவிட்டார்கள் என்றாவது இசைந்தாகவேண்டும்.

பெரிய திருவந்தாதியில் “காலேபொதத் திரிந்து கத்துவரா மின் நாள்” என்பது ஒரு பாசரம். சிறந்த தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் சோதித்துப் பதிப்பித்த பதிப்புக்களிலும் சிலவற்றில் “கத்துவர்” என்கிற ஸ்தானத்தில் “கற்றுவர்” என்று விழுந்திருப்பதைக் கட்கூடாகக் காணலாம். இப்படிப்பட்ட விபர்யாஸங்கள் ஓலை ஸ்ரீ கோஸமே தொடங்கி அபரமமாகக் காணப்படுகின்றன. இதையெல்லாம் ஊன்றி நோக்குவல்ல மஹான்கள், * யானொட்டி யென்னுள் பாசரத்தின் ஈட்டில் இற்றை என்ற சொல்வடிவம் (இத்தை) என மாறுபட்ட தென்பதில் வியப்புக் கொள்ளக் காரணமில்லை.

“இற்றைப் பறை கொள்வான்” “இற்றை யிரவிடை யேமத் தென்னை” இயாதிகளான ஆழ்வார் பாசரங்களில் “இற்றை” என்பதற்குப் பிரயோகங் கண்டாலும் வசனங்களில் (ரம்பின்னை ஸ்ரீ ஸூக்திகளில்) பிரயோகம் காண்பதுண்டா? என்று சிலர் கேட்பார்கள். அங்ஙனே பல விடங்களுண்டு; “வாழ்வர் வாழ் வெய்தி ஞாலம் புகழவே” என்றவிடத்து ஈட்டில் “இற்றை விடிவு மொருளிடிலே” என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியைக் காணலாம். இங்கு ஓலை ஸ்ரீ கோஸங்களில் “இத்தை விடிவும்” என்றே எழுதப் பட்டுள்ளதையும் கண்டிருக்கிறோம்.

திருவாய் மொழியில் (3-1-7) “வாழ்த்துவார் பலராக” என்கிற பாசரத்தில் “கேழ்த்த சீர் அரன் முதலாக் கிளர் தெய்வ மாய்க் கிளர்ந்து” என்ற விடத்து ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தில் “முகருவாலெடுத்தாப் போலே கிளர்ந்து” என்றொரு ஸ்ரீ ஸூக்தி காணப்படுகிறது. இவ்விடத்து அரும் பதவுரைகளில்,—

“முகரு—கோலாங்குலம். வால்—புச்சம்” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. “முகரு வாலெடுத்தாப்போலே” என்ற ஈட்டு ஸ்ரீ ஸூக்திக்கு என்ன தாத்பர்யம் தேற்றிற்றென்று நிரூபகர்கள் விமர்ஸிக்க வேணும். ஸ்டாசார்ய பரம்பரையில் காலகேதபம் செய்தருளின மஹான்கள் இங்கு அருளிச்செய்து என்னவென்றால்; ‘முகரு’ என்றொரு தமிழ்ச் சொல் எா

கும் கண்டதில்லை. ‘முக’ என்பதே சொல் வடிவம். “முன்பே வழிகாட்ட முசுக் கணங்கள்” என்ற பெரியாழ்வார் திருமொழியும் காண்க. சீவக சிந்தாமணியில் கேமசரியரிலம்பகத்தில் மூன்றாவது செய்யுள்—“சனிகொள் வாழைக் காட்டுக் கருமை மெழுகியவைபோன், றினியவல்லா முகத்த முசுவுங் குரங்குமிரிய” என்பதாம். “கரிய மையை மெழுகி வைத்தவை போலு முகத்த வாகிய முசு” என்று அவ்விடத்து உரை. கருங் குரங்கு என்றபடி. கூட்டங்கூடி, காச்ச பூச்சென்று கூச்சல் போடுவது ‘குவாலேத்தல்’ எனப்படும். குவால் என்னுஞ் சொல் கூட்டம் என்கிற பொருளிலும் அதிகம் என்கிற பொருளிலும் வழங்குவதுண்டு. பிங்கலத்தை நிகண்டில் கூட்டமென்னும் பொருள் காட்டப்பட்டது.

திருவரங்கக் கலம்பகத்தில் “அரும்புன்னாகத் தடங்காவே” என்ற செய்யுளில் “கங்குற்போது குவாலுகமே” என்கிற பிரயோகமும், திருவாய்மொழியில் (2-7-3) “மாதவனென்றதே கொண்டு” என்றவிடத்து ஈட்டில் “இத்தையே திருவுள்ளத்திலே குவாலாகக்கொண்டு” என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியும் காணத்தக்கன. இவ்விண்ணு பிரயோகங்களும் அதிகம் என்ற பொருளிலேயாம். கூட்டங்கூடி இரைச்சல் போடுவது என்பதைக் குவாலேத்தல் என்ற சொல்லால் நம் முன்னோர்கள் வழங்கிவந்தனராம். குரங்குகள் கூட்டம் போட்டுக் கூச்சலிடுவது பெரும்பான்மையாகக் காணும் விஷயமாதலால் “முக குவாலேத்தாப்போலே” என்று நம்பின்னை அருளிச் செய்யலாயிற்று. இதர தெய்வங்கள் குழமி எம்பெருமானைத் துதிப்பதானது முசு குவாலெடுத்தாப்போலே யுள்ளது என்று விரோதமாக அருளிச் செய்தபடி. இங்கு, முசுகுவாலெடுத்தாப்போலே என்று அரும்பதவுரைகாரர்கள் பகுத்துரைப்பதன் கருத்து இன்னதென்று அறிகின்றிலோம். அப்போது என்ன தாற்பரியம் என்பதை மஹான்கள் உணர்த்துவார்களாயின் தலைவல்லால் கைம்மாரிலேன்.

திருவாய் மொழியில் (5-9-8) “காடொறும் வீடின்றியே” என்கிற பாசரத்தில் “தீங்கரும்பும்” என்ற விடத்து “தீ—தித்திப்பு” என்றே இருபத்தினாலாயிரப்படியிலும் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியிலும் எல்லாப் பதிப்புக்களிலும் காண்கிறது. ‘தீ’ என்ற சொல்லுக்குத் தித்திப்பு என்ற பொருள் ஒரு நிகண்டிலும் காண்ப

தில்லை. 'தீம்' என்னுஞ் சொல்லுக்கே அப்பொருள் உள்ளது. அகநானூறு என்ற நூலில் (239) "நெருநலுந் தீம்பலமொழிந்த" என்றது காண்க. பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (3-4-9) "தீங்குழல்வாய் மடுத்தி" என்ற விடத்து "தீமென்று இனிமை" என்று மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்திருப்பதும் காண்க. ஆகவே, "ஆடுறு தீங்கநும்பும்" என்ற விடத்திலும் "தீம்—தித்திப்பு" என்றே இருக்கவேண்டும். திருமங்கையாழ்வாரும் பெரியதிருமொழியில் (5-2-2) "நறுந்தண் தீம் தேனுண்டவண்டு" என்றருளினர். மகரமின்றியே தீ என்று மாத்திரம் இருக்குமானால் இனிமை யென்ற பொருள்பட வழியுண்டா? என்று மஹான்கள் விமர்சித்து உணர்த்தியருள வேணும்.

பெரிய திருமொழியில் திருக்கோவலூர்ப் பதிகத்தில் (2-10-3) "அழந்தியமா களிற்றினுக்கு அன்றுழியேந்தி அந்தரமேவரத் தோன்றியருள் செய்தானே" என்றதில் "அந்தரமேவர" என்ற விடத்து 'அந்தரமே, வரத்தோன்றி, என்று பதவிபாகம்போல் மயங்குவார் பலருளர். இவ்விடத்துப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை விபாக்கியானத்தில் "ஏவர—இட மடையும்படி" என்றிருக்கக் காண்கிறது. 'மேவர' என்று எடுத்து அருளிச் செய்திருந்தது 'ஏவர' என்று பாடப்பிறழ்வாக வந்து புருந்தது என்று பெரியோர்கள் அருளிச் செய்யக் கேட்டிருக்கிறேன். சங்க நூலாகிய குறிஞ்சிப் பாட்டில் (138) "மேவரக் கிளர்ந்து" என்றதைக்காணலாம். மே—வினைப்பகுதி; 'வர' என்பது துணை வினை: மேவ என்றபடி. மேவருதலாவது இடமடையும்படி நிரம்பியிருத்தல். 'ஏவர' என்று கொண்டால் 'இட மடையும்படி' என்கிற பொருள்கொள்ளுதற்கு வழியுண்டா என்பதை மஹான்கள் ஆய்ந்து அருளவேணும்.

திருவாய்மொழியில் (6-8-10) * வந்திருந்தும்முடைய என்ற பாசுரத்தில் "என்னை இன்னவாறிவன் காண்மினென்று" என்ற விடத்து ஈட்டில் "இவன் வைவரண்யத்தைத் தன்னுடம்பிலே காட்டவும் வற்றுகாதே யிவை என்று ஜீயரருளிச்செய்வர். அன்றிக்கே, உம்முடைய தேவாரமோ? இவன் அந்த: புரபரிகரமன்றோ வென்னுங்கோள்." என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்திகாண்கிறது "உம்முடைய தேவாரமோ" என்றதற்கு என்ன பொருளென்று மஹான்கள் விமர்சிக்கவேணும். அரும்பதவுரையில், "தேவார

மென்று க்ருஹார்ச்சனையாய் க்ருஹார்ச்சனை எப்படி அர்ச்சகனுக்குப் பரதந்தரமாயிருக்கும், அப்படி இவன் உமக்குப் பரதந்தரையன்றே; ஆகையாலே பிராட்டி பரிகரமான இவனை இப்படி நோவுபடுத்தலாமோ வென்றபடி," என்றுரைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குமேல் ஒரு அரையருடைய கதையும் விரிவாக எழுதப்பட்டிராநின்றது.

இங்குப் பெரியோர்கள் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருப்பது என்னென்னில்; ஒலை ஸ்ரீகோஸங்களில் (கா) என்பதும் (கர) என்பதும் வாசி பின்றியே எழுதப்படுவது வழக்கம். "தேவாரமோ" என்பது [தேவாரமோ] என்றே ஒலை ஸ்ரீகோஸங்களில் எழுதப்படுகிறது. (தேவாரமோ) என்பதும் (தேவாரமோ) என்பதும் அவிஸேஷமாகவே எழுதப்படும். ரகரத்தை (ர) இவ்விதமாகவே எழுதுவார்கள். தேவாரமோ? என்பது நம்பிள்ளை யருளிய ஸ்ரீ ஸூக்தி. அது (தேவாரமோ) என்று எழுதப்பட்டு வந்தது. (தேவாரமோ) என்று வாசிக்கப்பட்டதாயிற்று.

"உம்முடைய தேவாரமோ? அந்த:

புரபரிகரமன்றோ வென்னுங்கோள்"

என்கிற ஈட்டு ஸ்ரீ ஸூக்திக்கு இப்போது பொருள் ஆராய்ந்து காண்பின்; "பேணல மில்லா வரக்கர்" என்ற திரு விருத்தப் பாசுரத்தில் விவரித்துக் கூறியபடி ப்ரயோஜனாத்ர பரக்களாயே உம்மிடம் வருகின்ற (இந்திரன் முதலிய) தேவராக இவனை நினைத்திரோ? உம்முடைய திருமேனி யொன்றிலேயே ஆசைப்பட்டவளன்றோ விவன்—என்பதே இங்கு விவக்ஷிதம் ஈட்டில் மேலே குறித்த பங்க்திகளுக்குப் பிறகு "அர்ச்சை அர்ச்சகபராதீநையிறே" என்றொரு வாக்கியம் காண்கிறது. இது ஒரு ஒலை ஸ்ரீ கோஸத்திலும் காணப்படுவதில்லை. அரும்பதவுரையிலும் எடுக்கப்படவில்லை. ப்ரக்ஷிப்தம் என்றே நிச்சயிக்க லாகிறது. (இவ்விஷயம் வான மாமலையில் ஒரு வித்வான் ஸ்வாமி சென்ற மாதத்தில் தெரிவித்தருளினது.) இதனையும் மஹான்கள் ஆராய்ந்தருளவேணும்.

திருவாய்மொழியில் (1—8—7) "தண்டாமஞ் செய்து என் ண்டானானுனை" என்றதில் "தண் தாமஞ் செய்து" என்ற விடத்து இருபத்திலாயிரப் படியிலும் ஈட்டிலும் "தடப்பத்தை

புடைத்தான ” என்றொரு ஸ்ரீ ஸூக்தி யிருப்பதை ப்ராசீந பகவத் விஷய ஸ்ரீ கோஸாலிகளில் காணலாம். அங்கு இரண்டு அரும்பத வுரைகளிலும் “ தடப்பமென்று குளிர்த்தி ” என்றிருப்பதையும் காணலாம். தடப்பம் என்றொரு சொல் தமிழில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. (தடப்பம்) என்று ஸ்பஷ்டமாகப் பதிப்பித் துள்ளார்கள்; இங்கு உண்மையான சொல்வடிவம் யாதெனில், தட்பம் என்பதேயாம். ஒலை ஸ்ரீ கோஸம் எழுதுமவர்கள் மெய்யெழுத்தையும் உயிர் மெய்யெழுத்தையும் ஒரு வண்ணமாகவே எழுதுவார்கள். உக்கம் என்பதை உக்கம் என்றே எழுதியிருப்பார்கள். வாயுந் திரையுகளில் (9) ஈட்டில் “ உக்கக்காலுக்கு உனையக் கடவ ” என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியை ஒரு ஸ்வாமி “ உஷ்ஷுஷு ஹாஹுஷுஷு ” என்று ஸேவித்தார் என்கிற ஸூப்ர வித்தமான ஐதிஹ்யமும் இதனை வற்புறுத்தும். தட்பம் என்கிற பதத்தில் டகர வொற்றுக்குப் பின் பகர வொற்றுக்குப் ப்ராஸக்தி யில்லைபா யினும் இலக்கண மறியாதவர்கள் அங்கு ஒரு வொற்றையும் சேர்த்தே நானேக்கும் எழுதுவது வழக்கம். தட்ப்பம், காட்ச்சி, சொற்ச்சுவை, சுற்சுக்கண்டு என்றிப்படி யெழுதியிராத ஒலை ஸ்ரீ கோஸம் துர்லபமென்றே சொல்லலாம். ஆகவே தட்பம் என்னுஞ் சொல் ‘தடப்பம்’ என்று ஒலைகளில் எழுதப்பட்டு வந்து அது தடப்பம் என்று மஹா வித்வான்களாலும் பதிப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. இங்ஙனே நாம் நிரூபிக்கும் காரணம் தனிம வேறு காரணம் சொல்லமுடியாதது, அல்லது, ‘தடப்பம்’ என்றொரு சொல் வடிவம் உண்டென்றுவது நிரூபிக்கவேணும். உவே. சே. நிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி பகவத் விஷயம் பதிப்பிக்கும் ஸமயத்தில் இந்த விசாரம் நிகழ்ந்து தட்பம் என்றே பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம். ஒலை ஸ்ரீ கோஸங்கள் மஹா மஹா பண்டிதர்களையும் எவ்வளவு மயக்குகின்ற தென்பதைக் கண்டறிய இவை காட்டப்பட்டன.

வக்தாவின்மீது நோக்கின்றி விஷயங்களின் மீது மாத்திரமே நோக்காக இவற்றை யெல்லாம் பெரியார் பராமர்ஸித் தருள்வது நலம்.

ஸ்ரீ தேஸிக ஸ்ரீ ஸூக்தி ஸம்ஸ்க்ஷணியும் அத்யமே ச்லோகார்த்த விவாத விசாரமும்

ஸ்ரீ. உ. வே. சாமுசேஷ்யங்கார் ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிட்.
[C. A. C. High School]

நமது ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களான மஹாதுபாவர்களிடையே அத்யமே ச்லோகார்த்த விஷயமாக விவாதமேற்பட்டு அதனடியாக அனேக க்ரந்தங்கள் வெளி வந்திருப்பது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ உலகமறிந்ததே. இதனடியாக வெளி வந்திருக்கும் க்ரந்தங்களை அடியேனுமறிவன். இதைச் சிறிது ஆராய்மிடத்து ஸ்ரீ பட்டர் காலத்தில் ராமாவதாரத்திலும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலுமுள்ள ஸௌலப்பத்தைப்பற்றி ப்ரவ்ருத்தமான ஓரைதிஹ்யம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இது நிற்க.

மாசறுசோதியில் ஆழ்வார் மடலெடுக்கக்கடவேன் என்ற தற்கு “ சாபமானய ” என்றதை உதாஹரணமாகக் காட்டுகிறார்கள். இதைச் சிறிது பராமர்ஸிப்போம்.

ஆழ்வார் ஸர்வஜ்ஞாய் ஸர்வஸக்தனாயிருக்கும் ஸர்வேஸ்வரனைச் சரணம் புக்கார். அவன் சிறிது விளம்பித்தவாறே அவ்விளம்பத்தைச் சகியாத ஆற்றுமை மிக்கு தன் ஸ்வரூபத்திற் கறுகுணமல்லாத ஸ்வப்ரஸ்ருத்திருபமான மடலெடுக்கையில் உபக்ரமித்தார்.

அது போலவே பெருமாள் கடலைத் தாண்டுவதற்குக் கடலரசனைச் சரணம் புக்கார்.

“ ஆத்மாநம்மாநுஷம் மந்யே ” என்கிற சக்ரவர்த்தி திருமகன் கடலைத் தாண்டுவிக்கும் வல்லமைவாய்ந்த கடலரையனையே சரணம் புக்கதனால் இதை சரணாகதியில்லை யென்று சொல்ல முடியாதே. இதை ஸரணாகதியில்லை யென்னுமவர்கள் ராமனை ஸர்வேஸ்வரனாக நினைத்துச் சொல்லுகிறார்கள் தந்தனை.

ராமனை மனுஷ்யனாகவும் வருணனைத் தேவனாகவும் நினைத்தால் ஸரணாகதியில்லை யென்று சொல்ல முடியாதது. இதை யடியொற்றியே ராமன் வருணனை வழிவிட வேண்டியதைச் சரணாகதியென்று அருளிச் செய்தார் பிள்ளை லோகாசாரியர்.

“விஷய நியமமே உள்ளது” என்றது இன்ன காரியத்திற்கு இன்னொரு சரணம்புக வேண்டுமென்கிற நியமமேவேண்டும் என்பதே அர்த்தமாகும்.

சரியான சரணுகதியானால் ஏன் அவன் வந்து முகங்காட்டவில்லை என்று கேட்குமவர்களை ஆழ்வார் சரணம் புக்கவிடத்து எம்பெருமான் ஏன் முகங்காட்டவில்லை என்று கேட்பார்கள். அதற்கு அனேக காரணங்களைச் சொல்லலாம். அதுபோலே இங்கும் பலவிதமாகச் சொல்ல இடமுண்டு. இது நிற்க.

அவன் முகங்காட்டாவிட்டால் ‘சாபமாநய’ என்று ஸாகர சோஷணத்தி லுபகரமித்தது சரணுகதனை ராமனுக்கு உசிதமாகுமோ? என்று கேட்கலாம்.

இதற்கு எம்பெருமான் முகங்காட்டாவிட்டால் மடலெடுப்பதில் ஆழ்வார் உபகரமிப்பது உசிதமாகுமோ? என்பார்கள்.

இதற்கு எம்பெருமான் சிறிது விளம்பித்தவாறே விளம்பத்தைச் சகிக்கவொண்ணாத ஆற்றமை மிக்கு ஸ்வப்ரவருத்தியாகிற மடலெடுக்கையில் உபகரமித்தார். உடனே எம்பெருமான் முகம் காட்டி ஆழ்வார்பிஷ்டத்தை யருளிணை என்று ஸமாதானம் சொல்லவேண்டும்.

அதுபோலே கடலரசன் முகங்காட்டச் சிறிது விளம்பித்தவாறே அவ்விளம்பத்தை ஸஹிக்கவொண்ணாத, பிராட்டியின் விஸ்வலேஷத்தால் ஏற்பட்டிருக்கும் சோகாதிசயத்தினால் கடலைத் தாண்டுவதற்கதுகூலமான ஸாகரஸோஷணமாகிற ஸ்வப்ரவருத்தியிலொருப்பட்டார். அது கண்ட கடலரையன் கடுக ஓடி வந்து வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து ஸமுத்ர தரணத்தைச் செய்து வைத்தான்.

இதைத் திருவுள்ளம் பற்றி ஸர்வஜ்ஞரான பிள்ளை லோகாசாரியர் பெருமாள் வருணனை வழிவிட வேண்டியதைச் சரணுகதியென்றும் அதற்குப் பலம் ஸமுத்ர தரணமென்றும் ஸாப்தமாக அருளிச் செய்திருக்கின்றனர்.

இதற்கு வேறுபாடாகச் சொல்லுமர்த்தங்களெல்லாம் ராஜகௌடாஜீவணேசுர விஷ்ணுரோவ வெஜாஹவெஜா வரம் ஸ்ரீ என்றதற்குப் பொருந்தும்.

ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே என்பதற்குச் சேரச் சொல்ல வேண்டுமானால் இவ்வர்த்தமே உசிதமாகும்.

ஆக அபிஸந்திபேதத்தாலிவ்விரண்டு அர்த்தங்களும், அன்றிக்கே, அங்ஙனமன்றிக்கே என்று நமது பூர்வாசார்யர்களின் நிர்வாஹங்கள் போலவே பொன்னேபோல் போற்றற்குரியதாகும். இவ்வாறிருக்கும் விஷயத்தில் இரண்டு வரிமஹங்கள் வாதம் செய்யா நிற்கின்றன. இது விஷயத்தில் நம் போல்வார்கள் இவர்களின் தாரதமயத்தைப்பற்றிப் பேசுவது நம்முடைய மாத்ஸர்யத்தைக் காட்டுமேயல்லாமல் அவர்களின் சிறுமை பெருமையைக் காட்டாது என்பது திண்ணம்.

இது விஷயமாக ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீ ஸூக்தி ஸம்ரக்ஷிணீ ஆன மாத ஸஞ்சிகையில் “பூர்வ நிர்வாஹ பரித்ராணமும் நம் அண்ணுவின் பதில் ஸம்ரம்பமும்” என்று தலையங்கமிட்டு ப்ரசுரிக்கப்பட்ட வ்யாஸத்தில் ப்ரதிஷ்டா, பரித்ராணம் இவ்விரண்டு க்ரந்தங்களைப் படிக்கையில் யடிஹம் என்று தொடங்கிய 31 வீதாஸ்லோகங்களும் வடெடிவடெடி மனதிற்கு வந்தன என்று எழுதப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். உடனே ஆழ்வாரருளிச் செய்த நண்ணுதார் முறுவலிப்ப நல்லுற்றுர் கரைந்தேங்க என்கிற திருவாய்மொழி ரூபகத்திற்கு வந்து இவையென்ன உலகியற்கை என்று மிகவும் மனம் வருந்தா நிற்கின்றது.

இந்த ஸம்ரக்ஷிணீபத்ராதிபர் தமக்கு ஸ்ரீ உ. வே. அண்ணங்கராசாரியரிடமுண்டாயிருக்கும் த்வேஷத்தை இதன் மூலமாகக் காட்டுகிறோமெல்லாமல் அம்மஹாநுபாவர்கள் அநுக்ரஹித்த அவ்விருக்ரந்தங்களையும் அடியோடு பார்த்தவரன்று என்பது இதன் மூலமாகத் தெரியவருகிறது. ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்ற நமக்குள் இவ்வாறு விவாதமேற்படுவதும் அதனடியாக அவரவர்களுக்குண்டாயிருக்கும் த்வேஷத்தைக் காட்டித் தருப்தியடைவதும் காலத்தின் கொடுமையே.

பத்ராதிபரின் குறிப்பு:—

அத்யமேஸ்லோகார்த்த விஷயமான சர்ச்சை வைஜயந்தியில் ப்ரசுரிக்கப்பட மாட்டாதென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணப்பட்டிருந்தாலும் இந்த வ்யாஸம் நிஷ்பக்ஷபாதமாய் ஒருவர்க்கும் வருத்தத்தை யுண்டாக்காதென்று அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

வ ர் த் த ம ன ங் க ள்

ஒரு ஆகாசவாணி

ஆரியர்கள் ! நமது எம்பெருமானார் தர்ஸநத்தில் ஆளவந்தார், உடையவர், பட்டர், நஞ்சியர், நம்பிள்ளை, பெரியவாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளை லோகாசாரியர் முதலான பூர்வாசாரியர்களின் நிர்வாஹங்கள் போலவே தேசிகன் நிர்வாஹமும். இதற்கு ஸ்ரீ தேசிகன் ஸ்ரீஸூக்திகளை நமது பூர்வாசாரியர்கள், அபியுக்தரானிச் செய்வர் என்று ஆங்காங்கு ஆதரித்துப் போந்தமை தக்கதோர் சான்றாகும்.

இது விஷயமாக ஸ்ரீதேசிகன் திருவுள்ள மெவ்வாறிருக்கின்ற தென்பதைச் சிறிது கவனிப்போமேயானால் ஸம்பந்தாய பரிசுத்தியில் “ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸிஷ்ய ஸம்பந்தாயங்களில் ஒன்றிலும் அர்த்த விரோதமில்லை. வாக்யயோஜநாபேதமே யுள்ளது”. என்கிற ஸ்ரீஸூக்திரத்ந மொன்றே போரும் ஸ்ரீ தேசிகன் திருவுள்ளத்தை நன்குணர்த்துகைக்கு.

இவ்வாறு ஐகரஸ்யத்தை யனுபவித்துப்போந்த நமது பூர்வாசாரியர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை வேறுபடுத்தி விபரீதார்த்தங்கள் செய்து தங்கள் க்யாதி லாப பூஜார்த்தம் ப்ரசாரம் செய்ய ஆவலுடையார் பத்ரிகைகளின் வாயிலாக யதேஷ்டமாக ப்ரசாரம் செய்து கொண்டே யிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிச் சிற்றறிவுடைய அடியேன் போல்வார்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாமற் போனாலும் இவர்களுடைய வாதத்தால் ஒருவிதமான நிஷ்கர்ஷமும் ஏற்படாதென்பது ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ் ஸத்யம் உத்த்ருத்ய புஜமுச்யதே. இந்த நிலைமையில் சில மஹாநுபாவர்கள் பத்ரிகைகளின் வாயிலாக நடந்துவரும் சர்ச்சையில் த்ருப்தி யடையாமல் வாசாவாகவும் நேரில் சர்ச்சை செய்யக் குதுஹலிக்கின்றார்கள். அது அவர்களின் பாண்டியத்தின் பெருமையே. தத்ப்ரகடநார்த்தம் யதேஷ்டமாக அவர்கள் சர்ச்சை செய்து கொள்ளட்டும். அது விஷயத்தில் அடியேனுக்கு யாதொரு வருத்தமும் கிடையாது.

நமது ஸம்பந்தாயத்தில் யாதொரு வேறுபாடும் கிடையாது என்றும், ஏதோ சில இடங்களில் வேறுபாடு தோன்றினாலும் அதை அபிஸந்தி பேதத்தாலும் அதிகாரி பேதத்தாலும் நமது பூருவர்கள் ஸமந்வயம் பண்ணிப் போந்திருக்கின்றமையால் தற்

காலமுள்ள பண்டிதர்களால் சர்ச்சை செய்து ஒரு நிஷ்கர்ஷம் செய்யவேண்டிய குறைவு கிடையாதென்றும் பத்ரிகைகளின் வாயிலாகவும் நேரிலும் ப்ரஸ்தாவம் பண்ணிப் போரானின்ற வடியேனுடைய பெயரை, ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியருக்கு ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீஸூக்தி ஸம்ரக்ஷண ஸபா சென்னை, கிளை காரியதரிசி ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீசிவாஸராகவாசாரியர் ரிஜிஸ்டர் போஸ்ட் மூலம் அனுப்பிய நோட்டீஸில் குறிப்பிட்டு, அதை அச்சிடும் ப்ரசாரப்படுத்தியது மிகவும் வெறுப்பை யுண்டுபண்ணுகிறது. அந்த நோட்டீஸில் முக்யமாகக் கவனிக்கவேண்டியது. “.....தேவீருக்கு ஆப்தர்களாகிய வடகரை ஸ்ரீ. உப. வே. ராமாநுஜாசாரியரும் ஆழ்வார் திருநகரி ஸ்ரீ உப வே. D. ராமாநுஜாசாரியரும் இப்பொழுது தேவீர் சர்ச்சைக்குத் தயாராக இருப்பதாக சாதித்தார்களாம்” என்பது.

இந்த ஸ்வாமியை அடியேன் இன்னாரென்றறியேன். மற்ற ஒருவரிடமும் இவ்வாறு பேசியறியேன். இவ்வாறிருக்க இத்தொரு ஆகாயவாணி புறப்பட்டது ஆச்சரியமா யிருக்கிறது. இது எவ்வாறாயினு மாயிடுக. அடியேன் அந்த சர்ச்சையில் சம்பந்தப்பட்டவனில்லை யென்பதை அறிவிக்க வேண்டுவது ஆவார் யக மாதலால் ஷை காரியதரிசி ஸ்வாமிக்கு ரிஜிஸ்டர் போஸ்ட் மூலம் ஒரு பத்ரிகை விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அது விஷயம் அகில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களு மறியுமாறு வைஜயந்தீ வாயிலாகவும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம் : வடகரை ராமாநுஜாசாரி பத்ராதிபர்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபா, மாம்பலம்.

ஷை சபையின் ஆதரவில் ஸ்ரீமான் உ. வே. ஸ்ரீரங்கம் சட கோபாசாரியார் ஸ்வாமி சென்ற பதினைந்து மாதகாலமாக ஸ்ரீபாகவதத்தை உபந்யஸித்து வருவது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். அதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சரித்திரமாகிற தசமஸ்கந்தம் 1—6—37-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இப்பொழுது ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதாரம் வரையில் நடந்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு உபந்யாஸங்கள் 15—6—37-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வழக்கம்போல் ஊஸ்மான் ரோட்டிலிருக்கும் கோவாப்பேரேடி ஸ்ரீ ஹாலில் இரவு 8-மணிக்கு பிரதிசெவ்வாய், வியாழக்கிழமைகளில் நடைபெற்று வருகின்றன.

(2) மற்றும், ஷே சபையின் ஆதரவில் ஸ்ரீமான் உ. வே. சீர்காழி ஆர். சந்தான கிருஷ்ண அய்யங்கார் ஸ்வாமியால் சென்ற ஏழுமாத காலமாக உபந்யஸிக்கப்பட்டு வந்த ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணத்தில் யுத்த காண்டம் ஆரம்பமாய் மேற்கொண்டு உபந்யாஸங்கள் 10—6—37-ல் ஆரம்பமாகி கீழ்க்கண்ட விவரப்படி ஷே இடத்தில் நடைபெற்றன. ஜூன் மீ 13-ல் பிரஹ்லாத சரித்திரம், 16, 18-ல் விபீஷணசரணுகதி, 20-ல் ராம ராவண பிரதம யுத்தம், 23-ல் சும்பகர்ணாவதம் 25-ல் நாகபாசப் படலம், 27-ல் இந்திரஜித் வதம், 30-ல் மூல பலவதம், ஜூலை மீ 2-ல் இராவண வதம், 4-ல் விபீஷண பட்டாபிஷேகம், 5-ல் ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம்.

(3) பக்த கோடிகள் அனைவரும் வந்திருந்து கதா ச்ரவணம் செய்து ஆநந்தித்தார்கள். இங்ஙனம்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த சபையார், மாம்பலம்.

ம தி ப் பு ரை

ஸ்ரீவைஷ்ணவம் : எனும்பெயர் பூண்ட இக்கரந்தத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டவர் ஆ. ரங்கநாத முதலியார் என்கிற மஹாநுபாவர். தமிழ் வித்வான் ஸ்ரீ. உ. வே. மு. ராகவய்யங்காராலுக்கரஹிக்கப்பட்ட முகவுரையுடனும், பதிப்பாசிரியரால் எளிய தமிழ் நடையிலேழுதப்பட்ட உரையுடன் கூடிய (பரம காருணிகரான பிள்ளை லோகாசாரியரருளிய) முழுக்ஷூப்படி முதலாக, மற்றும் பல மஹாநுபவர்களாலுக்கரஹிக்கப்பட்ட பலவ்யாஸங்களை நடுவாகக் கொண்டு பிழைதிருத்த மீறகவுள்ள 34 விஷயங்களாலமையப் பெற்ற இக்கரந்தம் அனேகரந்தங்களால் லலங்கரிக்கப்பட்ட ஹாரம்போல் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஹ்ருதிதார்யமாயிருக்கும். இதில் திவ்ய தேசயாத்ராமாக்கம் என்கிற விஷயம் இளங்கோயில் என்று அவனுகந்து வர்த்திக்கும் திவ்ய தேஸயாத்ரை செய்யுமவர்களுக்கு மிகவும் உபகாரமாயிருக்கும். கம்ப ஹ்ருநா ஆவசியகமாயறிய வேண்டுமர்த்த விசேஷங்களெல்லாமொருங்கே யமையப்பெற்ற இக்கரந்தம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கின்றியமையாததாயிருக்குமென்பதிலையமில்லை. அருமருந்தன்ன அர்த்த விசேஷங்களை ஆரியர்களுக்கரஹிக்கப்பெற்று க்ரந்தரூபமாக அச்சிட்டுபகரித்த ஆ. ரங்கநாத முதலியார் விஷயத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ உலகம் மிகவும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி மஹோத்ஸவம்.

ஸ்ரீமத் வேதமார்க் ப்ரதிஷ்டாபநாசாரியோபய வேதாந்தப்ரவர்த்தகரா யெழுந்தருளியிருக்கும் திருமழிசை கோயில் கந்தாடை உபந்யாஸரந்தம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரிய ஸ்வாமியினுடைய, நாளது ஶ்ரீ ஆடிமீ 5-ல் மங்களவாரம் கேட்டை நகரத்திரத்தில் நடக்கவேண்டிய ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தியை முன்னிட்டு ஆடிமீ 1-ல் வெள்ளிக் கிழமை துடங்கி 4. திரம் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்த ஸேவாகாலம் ஸ்ரீ ராமாயண பாராயணம் முதலானவைகள் நடந்து ஷே. 5. உ. சாற்றுமுறையும் நடந்தேறியது.

சாற்றுமுறை யன்று கூடியிருந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் கூட்டத்தை ஸேவிக்கப்பெற்றார் பொலிகபொலிக பொலிக என்று ஆழ்வார் மங்களாசாஸனத்தின் பெருமையே இது என்று அறுதியிட்டு ஆநந்தமடைந்தார்கள். ஷே திரம் சாயங்காலம் ஷே ஸ்வாமியினால் பட்டாபிஷேக ஸர்க்க ஸ்லோகங்களுக்கு அபூர்வமான அர்த்தங்கள் உபந்யஸிக்கப்பட்டன. கோஷடியிலந்வயித்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு யதோசிதமாக ஸம்பாவனையும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ அத்திவரதப் பெருமானின் சேவை

பெருமான் கோயில் என்று வழங்கப்படும் காஞ்சிமாநகரில் பேரருளான [ஸ்ரீவரதராஜன்] ஸந்நிதியிலுள்ள அநந்தபுஷ்கரிணி யென்கிற திருக்குளத்தில் அத்திவரதர் என்கிற எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் விஷயம் பலபேர்களுக்குத் தெரிந்திராது. இவருடைய திருமேனி தாருமயம். வெருநானைக்கு முன் இந்த திவ்யமங்களை விக்ரஹமே ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியில் மூலமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்ததாகவும், ஏதோ காரண விசேஷத்தினால் திருக்குளத்தில் தம்மை எழுந்தருளப் பண்ணிவிட்டு சீவரம் மலையில் எழுந்தருளியிருக்கிற திருமேனியை இவ்விடத்தில் மூலபேரமாக எழுந்தருளப்பண்ணும்படி ஸ்வப்ரம் ப்ரஸாதித் ததனால் அப்படியே நடந்தேறியதாகவும் பெரியோர் சொல்லக்கேள்வி. அங்ஙனம் அநாதிகாலமாக ஸ்ரீ அஸ்திகிரியில் மூலமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்த பெருமானே அத்திவரதர் என்று சொல்லப்படுகிறவர். அவரே திருக்குளத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர். ஆழ்வார்களும், திருக்கச்சிநம்பிகள், எம்பெருமானார், கூரத் தாழ்வான், தேசிகன் முதலான ஆசாரியர்களும் ஸேவித்தகாலத்தில் இந்த அத்திவரதரே மூலமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்தவர் என்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இவர் திருக்குளத்தில் எழுந்தருளிய ஏறக்குறைய 400 அல்லது 500 வருஷமிருக்கவுமென்றும் சில மஹான்கள் ஊஹமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

பரம திவ்விய கம்பீரமான இந்தத் திருமேனியை நித்யமாக ஸேவிக்கப் பரப்தியில்லாவிடும் கால விசேஷத்திலாவது ஸேவித்து ஆத்மாவைப் புனிதமாக்கிக்கொள்ளச் சில தாமிகர்கள் செய்வதுண்டு. இற்றைக்கு நாற்பத்தைந்து வருஷங்களுக்குமுன் ஒருமுறை இந்த திவ்யமங்களை விக்ரஹத்தைத் திருக்குளத்திலிருந்து எதிரிலுள்ள வஸந்தோத்ஸவ மண்டபத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணி ஒருமண்டலம் ஆராதித்து தேச தேசார்தரங்களிலிருந்து வரும் பக்த கோடிகளும் ஸேவித்துக் கனிக்குமாறு செய்து மீண்டும் திருக்குளத்திலேயே எழுந்தருளப் பண்ணினார்கள். அது போலவே இப்போது வஸந்தோத்ஸவமண்டபத்திலெழுந்தருளி சேவை சாதிக்கிறார். இந்த திவ்யமங்களை விக்ரஹமே நமது பூர்வாசார்யர்களால் மங்களாசாஸனம் பண்ணப்பட்டது. இந்த ஸேவை கால விசேஷத்தில் கிடைக்கக்கூடியததாலால் பக்த ஜநங்கள் விசேஷமாக வந்து ஸேவித்து ஆனந்தமடைகிறார்கள்.

ஸ்ரீ. உ. வே. தேசிகவரதாசாரியார்

இந்த ஸ்வாமியை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ உலகத்திலறியாதார் ஒரு வருமிருக்கமாட்டார்கள். ஆதலில் அவரது பெருமையை சீலமில்லாச் சிறியனை அடியேனென் புகழ்வது. அம்மஹானுபாவர் ஆழ்வார் திருநகரியில் பகவத் விஷயம் காலக்ஷேபம் செய்து முடித்து அங்கு நின்றுப் பதரிகாஸ்ரம யாத்ரார்த்தம் சென்னைமாநகரிக் கெழுந்தருளி தம்முடைய அமுதமொழிகளால் அகில வைஷ்ணவர்களையும் ஆனந்திப்பித்து பதரிகாஸ்ரம யாத்ரை எழுந்தருளியிருக்கிறார். 2, 3 மாதங்களில் மறுபடியும் மதராஸிற்கு எழுந்தருளுவர் எனத் தெரியவருகிறது.

திருவாடிப்பூர மஹோத்ஸவம்

இவ்வுத்ஸவம் திவ்ய தேசங்களெங்கும் நடைபெற்றாலும் ஆண்டாள்வதார ஸ்தலமான ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் மிகவும் விமர்சயாக நடைபெறும். ஆடி 17 உ 1-8-37 உத்ஸவ ஆரம்பம் 21 (5-8-37) 5-வது உத்ஸவம் காலை கொட்டகையில் திருத்தக் காலப்பன், சுந்தரராஜன், ஸ்ரீனிவாசன், வடபெருங்கோயிலுடையான், ரங்கமன்னார் ஆகிய ஐந்து திருநாமங்கள் எழுந்தருள்வது ஆழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்வதும் சேவிக்க உரியது. ராத்திரி ஐந்து திருநாமங்களும் பெரியதிருவடியிலும் ஆண்டாள் ஹம்மவாஹரத்திலும் ஆழ்வார் யானை வாஹரத்திலும் ஸேவை சாதிப்பார்கள். 25 (5-8-37) திருத்தேர்.

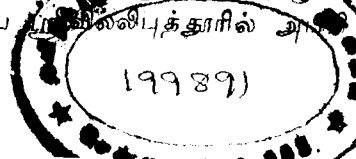
एतरदिगपेक्षया उत्कृष्टा भवतीति वास्तवार्थः। अतो विरोधपरिहारश्च। उत्कृष्टे हेवन्तरं च घर्ष्यत उत्तरार्धेन। सर्वदा योगनिद्रान्वितोपि श्रीरङ्गपतिः यामेव दिशं स्वकटाक्षवीक्षणभाजनीकरोति, तस्या दिशस्सर्वोत्तरखे को विवाद इति भावः।

(அந்)—நித்ராலுநா அபி ரங்கபதிநா கடாக்கா: பஹுமான பூர்வம் யத்ரைவ (திஸி) நியதம் நிஹிதா: ஸாதிக்க தக்ஷிண அபி. ஹேதேவி! பரிபக்தீம புண்யலப்யாத் தவ அவதாராத் ஸர்வோத்தரா பவதி.

ஆண்டாளே! * உறங்குவான் போல் யோகு செய்யும் பெருமானாகிய அழகிய மணவாளன் எந்தத் திசையையே மிக்க ஆதரத்தோடு கடாக்கித்துக்கொண்டு 'திருக்கணவளர்த்தருளுகிறாரோ, அந்தத் திசை தென் திசையாயிருக்கச் செய்தேயும், பரமபாக்யத்தின் பலனாகவுண்டான உமது திருவவதாரத்தினால் [ஸர்வோத்தரா பவதி] எல்லார்க்கும் வடதிசையாகின்றது; (ஸர்வோத்தருஷ்டமான திசையாகின்றது) என்றபடி.

ஆண்டாள் திருவவதரித்தது ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில். அவ்வூர் உள்ளது தென்திசையில். அது தென்திசையாயிருக்கச் செய்தேயும் வடதிசையாக விருக்கின்றதென்று விரோதாபாஸாலங்காரம் தோன்ற ஒரு சமத்காரமாக அருளிச் செய்கிறார். உத்தரா என்கிற வடசொல் வடதிசையைச் சொல்வது போலவே, 'சிறந்தது' என்னும் பொருளையும் சொல்வதாதலால் முந்தின பொருளைக்கொண்டு விரோதோத்பாவமும் பிந்தின பொருளினால் அதற்குப்பரிஹாரமும் உய்த்துணரத் தக்கது. ஆண்டாளுடைய திருவவதாரத்தினால் தென்திசை மிகவும் சிறந்ததாயிற்று என்றவாறு. அந்தச் சிறப்புக்கு மற்றொரு காரணம் தன்னையும் உத்தரார்த்தத்தினால் அருளிச் செய்கிறார்—[யத்ரைவ என்று தொடங்கி.] "குடதிசை முடியை வைத்துக் குணதிசை பாதம் நீட்டி வடதிசை பின்பு காட்டித் தென்திசை யிலங்கை நோக்கி" என்றும் மன்னுடைய விபீடணர்க்காய் மதினிலங்கைத் திசை நோக்கி மலர்க்கண் வைத்த" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரிய பெருமாள் தென்திசை நோக்கிப் பள்ளி கொண்டிருப்பதானது விபீஷணமூவரனைக் கடாக்கிப்பதற்காக என்று புராணவரலாறு இத்தாமிய் ஆண்டாளுடைய திருவவதாரஸ்தலமாகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அருளி

4 1998

வேசத்தினுல்தான் அத்திசையை நோக்கியிருக்கின்றாரென்று கொள்வது சிறக்கும் என்று இங்கு ஆசிரியர் திருவுள்ளம்போலும். இந்தத் திருவுள்ளத்தை ஸ்பஷ்டமாக க்ரஹிப்பிக்கவல்ல வாசகம் மூலத்தில் இல்லையாகிலும் இங்குற்ற உத்தரார்த்தத்தின் அமைப்பை நோக்கு மிடத்து இங்ஙனே சொல்லலாயிருக்கு மென்க.

பரிபக்தரிம புண்ய லப்யாத்—பலன் கொடுக்க உம்முகமானது பரிபக்தரிமம் எனப்படும். பரிபக்வமான ஸுக்ருதத்தின் பயனாக விளைந்ததாம் ஆண்டா னுடைய திருவவதாரம். “எமக்காகவன்றோ விங் காண்டா எவதரித்தான், குன்றாத வாழ்வான வைகுந்த வான் போகந்தன்னை யிகழ்ந்து ஆழ்வார் திருமகளாராய்” என்ற பேராசிரியர் அருளிச் செயலின்படி அஸ்மதாதிகளான ஸம்ஸாரிகளின் ஸுக்ருத பலனாக விதே ஆண்டாள் திருவவதரித்தது, நித்ராலுநா = ஆலுச் பாத்யயார்த்தமான ஸப்தம், நித்தையை புடையவன் நித்ராலு. (11)

प्रायेण देवि ! भवतीव्यपदेशयांगात् गोदावरी जगदिदं पयसा पुनीते ।

यस्यां समेत्य समयेषु चिरं निवासात् भागीरथीप्रभृतयोऽपि भवन्ति पुण्याः ॥

ப்ராயேண தேவி ! பவதீவ்யபதேஸ யோகாத்

கோதாவரீ ஜகதிதம் பயஸா புநீதே,

யஸ்யாம் ஸமேத்ய ஸமயேஷு சிரம் நிவாஸாத்

பாகீரதீப்ரப்ருதயோபி பவந்தி புண்யா :

12.

हे देवि (गोदे !) भागीरथीप्रभृतयोऽपि यस्यां (गोदावर्याम्) समयेषु समेत्य चिरं निवासात् पुण्या भवन्ति, सा गोदावरी भवतीव्यपदेशयांगात् इदं जगत् पयसा पुनीते प्रायेण ।

गोदावरीनद्याः सुप्रसिद्धं जगत्पावनत्वं गोदादेवीनामसंसर्गवशादेवेति पूर्वार्थत उत्प्रेक्ष्यते । पञ्चवत्यां रावणेन अपह्रियमाणा सीता * हंसकारण्ड-वाकीर्णी वन्दे गोदावरीं नदीम् । शिप्रं रामाय शंस त्वं सीतां हरति रावणः ॥ * इति गोदावरीमुद्दिश्य प्रार्थयतेस्स । अथापि सा रावणचकितेव रामाय न शशंस । अत एव तस्या अपवित्रत्वं समायातम् । पुनः पवित्रताप्राप्त्यर्थं सा शोरं तपस्तेपे । तदात्वे देवताप्रसादभूक्षां पवित्रत्वं समायातम् । तच्च कीदृशं समायातमिति चेत् ; तदुच्यते उत्तरार्धेन । सुप्रसिद्धपवित्रताशालिगङ्गाप्रभृतयः स्सरिद्वरा अपि समयविशेषेषु गोदावर्यां चिरवासं प्राप्य पवित्रतां प्राप्नुयुः इति वरप्रदानं पुराणप्रसिद्धम् । तथाच गङ्गादि सुप्रसिद्धसरितामपि पावयितृत्वरूपो यः प्रभावां गोदावर्यामस्ति,

स तु गोदादेवीनामयोगनिबन्धन एवेति आचार्यपादानामुत्प्रेक्षा । ‘प्रायेण’ इत्येतत् उपेक्षालिङ्गम् ।

(அந்) ஹே தேவி ! பாகீரதீப்ரப்ருதயஃஅபி யஸ்யாம் (கோதாவரியாம்) ஸமயேஷு ஸமேத்ய சிரம் நிவாஸாத் புண்யா: பவந்தி, ஸா கோதாவரீ பவதீவ்யபதேஸயோகாத் இதம் ஜகத் பயஸா புநீதே ப்ராயேண.

கோதாய் ! கங்கை முதலிய நதிகளும் யாதொரு கோதாவரியிலே ஸமய விசேஷங்களில் வந்து கலந்து நெடுங்காலம் வலிந்துப் புனிதங்களாகின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட கோதாவரீ நதியானது உம்முடைய திருநாமத்தைத் தான் வலிப்பதனுலேபோலும் இவ்வுலகைத் தனது தீர்த்தத்தினால் புனிதமாக்குகின்றது.

பஞ்சவடியில் இராவணன் பிராட்டியை அபஹரித்துக் கொண்டு போகும்போது “हंसकारण्डवाकीर्णी वन्दे गोदावरीं नदीम् । शिप्रं रामाय शंस त्वं सीतां हरति रावणः—ஹம்ஸ காரண்டவாகீர்ணம் வந்தே கோதாவரீம் நதீம், க்ஷிப்ரம் ராமாய ஸம்ஸ த்வம் ஸீதாம் ஹரதி ராவண :” என்று கோதாவரியை நோக்கி ‘என்னை இராவணன் கவர்ந்து சென்றதாகப் பெருமானிடம் அறிவிப்பாயாக’ என்று வேண்டிக்கொண்டான் ; அங்ஙனம் வேண்டிக் கொள்ளா விடினும் பெருமாள் பக்கலில் அறிவிக்கவேண்டிய முறைமையிருந்தும், வேண்டிக்கொண்ட பின்பும் அறிவியாதே யொழிந்தது. இது இராவணன் பக்கலில் அச்சத்தாலே யிருக்கலாம். யமுனை கம்ஸனுடைய மானிகையின்கீழே பெருகா நின்றதாகையாலே தீயபுந்திக்கஞ்சனுக்கு அஞ்சவேண்டியிருந்தும் அஞ்சாதே “यमुनांचातिगंभीरां नानावर्तल्लषाकुलाम् । वसुदेवो वहन् मूर्धा जानुमात्रोदको ययौ यमुनाஞ்சாதிகம்பீராம் நானாவர்த்த ஜஷா குலாம், வஸுதேவோ வஹந் மூர்த்நா ஜானுமாத்ரோதகோ யயேள என்னும்படி முழங்காலனவாகத் தன்னை வற்றிக்கொடுத்தது. ஆதலால் அது தூய் பெருநீர் யமுனை என்று கோதை குலாவிக் கூறப்பெற்றது.

அங்ஙனம் கிஞ்சிக்கரிக்கும்படியான பாக்கியத்தை கோதாவரி இழந்தமையால் அபரிசுத்தியே இதற்கு உண்டாயிற்று. அந்த அகத்திதொலைந்து தூய்மை பெறுதற்காக அந்தக் கோதாவரி தவம் புரிந்ததாகவும், தவத்தினால் ப்ரஸந்நமான தேவதை ஒப்

28 ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த வைஜயந்தி

புயர்வற்ற தூய்மையை வரமாக அதுக்ரஹித்ததாகவும் புராண வரலாறு உள்ளது. அவ்வளவு தூய்மை அதுற்கு உண்டானதற்கு உண்மையில் யாது காரணமென்னில், கோதா என்கிற திருநாமத் தைத் தன்னுடைய நாமத்தில் ஏகதேசமாக வஹிக்கப்பெற்றிருப் பதுவே காரணமாகும் என்று ஸ்வாமி சமத்தாரம் பொலிய உத் ப்ரேக்ஷிக்கிறபடி.

நெஷ்த காவ்யத்தில் அன்னப்பறவை நள ரக்ரவர்த்தியின் பெருமையைத் தமயந்தி பக்கல் பகரும்போது “அஸத் கில ஶ்ரோத்ருஸ்தாமி நிபிய ரம்மா சிரம் பாமதுலாம் நலஸ்ய, தத்ராநுரக்தா தமநாப்ய பேஜே தந்நாமகந்தாத் நலகூபரம் ஸா.” என்று சொல்லிற்று. ரம்பை யானவள் நளனை மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பிப் பெருமையி னாலே அவனது பெயரை ஏகதேசமாகக் கொண்டிருக்கிற நள கூபரனையாவது மணம்புரிவோ மென்றெண்ணி அவனைப் பெற்றான் என்று இதில் சொல்லப்பட்டது. இது ஒருபுடை ஒப்புநோக்கத் தக்கது இங்கு.

கோதாவரிக்கு எப்படிப்பட்ட தூய்மை உண்டாயிற்றென் னில் அது உத்தரார்த்தத்தில் விவரிக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே சிறந்த பெருமை பெற்றுள்ளவான கங்கை முதலிய நதிகளுங் கூட ஸமய விசேஷங்களில் கோதாவரி நதியில் நெடும்போது வாஸம்பண்ணித் தூய்மை பெறக்கடவன என்று தேவதாதுக்ரஹ மேற்பட்டதாகப் புராண வரலாறு உள்ளது. பரம பனித்திரங்க ளாகப் பரவித்தங்கலான கங்கை முதலிய நதிகளுக்கும் பரிசுத்தி கோதாவரி மூலக மென்னில் இதனுடைய தூய்மை எப்படிப் பட்டதா யிருக்கவேணும்; வாசாமகோசரம் என்ன வேணு மத் தனை. அத்தகைய தூய்மை கோதாதேவியின் திருநாம ஸம்பந்த ரிபந்தநமே போலும் என்று உத்ப்ரேக்ஷித்தாராயிற்று.

ப்ராயேண என்பது உத்ப்ரேக்ஷாலங்கம் என்பது ஆலங்கா ரிக ஸமய லித்தம்.

“யஸ்யாம் ஸமேத்ய” இத்யாதிக்கு ஆவஸ்யகமான புராண வரலாற்றின் ஆகரத்தையும் விவரணத்தையும் பௌராணிகர் பக்ஷ லிலே விளங்கக் கேட்டுணர்வது. (12)

நாகேசயஸ்து ! பக்ஷி ரதஃ கதம் தே ஜாதஸ் ஸ்வயம்வரபதிஃ புருஷஃ புராணஃ, ஏவம்விதாஸ் ஸமுசிதம் ப்ரணயம் பவத்யாஃ ஸந்தர்ஸயந்தி பரிஹாஸகிரஸ் ஸகீநாம்.

हे सुतनु ! नागेशयः पक्षिरथः पुराणः पुरुषः ते स्वयंवरपतिः कथं जातः ? इत्येवंविधाः सखीनां परिहासगिरः भवत्याः समुचितं प्रणयं संदर्शयन्ति ।

सखीनां परस्परं नमोक्तिकथनं स्वाभाविकम् । गोदामुद्दिश्यापि तदातदा सखीनां परिहासभाषितानि अवतरन्ति । हे गोदे ! विवेकिनी त्वं कथमिव सर्वथापि स्पृहयितुमर्हं वरं पतिव्हेन प्राप्तवती ? लोके सर्वा अपि कन्याः शयनसौभाग्यं कामयन्ते । तव तु तन्नैव संघटितम् । शेषशायी कोपि तव भर्ताऽभूत् । त्वयापि दन्दशूकतल्पे खलु शयितव्यम् । तरुण-द्युमणिद्युतो विशालविमलशृङ्गणतुङ्गतूलासनोज्ज्वले कनकपर्यङ्के शयनभाग्यं हन्त ! तव नासीत् । तदास्तां नाम । वाहनसौभाग्यमपि तव नाघटत ; अश्वादिवाह्येषु रथादिषु उपविश्य सह भर्ता तत्रतत्र सांल्लासं पर्यटितुं सर्वा अपि कन्या उत्कण्ठितास्तस्युः । गोदे ! पक्षिवाहन एव हि भर्ता त्वया वृतः । पक्षिणमधिरह्य पर्यटनं तृप्तिलेशायापि न खलु कल्पेत । तदप्यास्तां नाम । भर्ता यदि युवा स्यात्तर्हि अन्या न्यूनताः कथञ्चन विसर्पयन् ; हन्त ! युवा पतिस्त्वया न प्राप्तः ; पुराणः पुरुषः [जरठः पतिः] खलु ते भर्ता—इत्येवं-रीत्या गोदां प्रति सख्यः परिहासवचांसि कथयन्ति ; एतैर्वचोभिः किं प्रकाशयत इति चेत्, गांदायाः प्रणयः समुचिते (स्वरूपानुरूपे) व्यक्तिविशेषे एव प्रसृत इति प्रकाशयते । भोगिभोगशयनीयशायिनि वेदात्मविह्वेश्वर-वाहने अनादिनिधने च परमपुरुषे त्वया विनिहितः प्रणयस्समुचित एवेति सख्यः परिहासापदेशेन प्रकाशयन्तीति भावः ।

(அந்)தேஹே ஸுதநு ! நாகேஸயஃ பக்ஷிரதஃ புராணஃ புருஷஃ தே ஸ்வயம்வரபதிஃ கதம் ஜாதஃ? (இதி) ஏவம்விதாஃ ஸகீநாம் பரி ஹாஸகிரஃ பவத்யாஃ ஸமுசிதம் ப்ரணயம் ஸந்தர்ஸயந்தி.

‘அழகிய மேனி படைத்த ஆண்டாளே ! அரவணையின்மேற் பள்ளிகொள்பவனும் பறவையை வாஹநமாக அடையவனும், யுவா வாயிருக்கை யன்றிக்கே நெடுநாளாக் கிழவனுமான ஒரு புருஷன்

உனக்கு ஸ்வயம்வர பர்த்தாவாக எங்ஙனே வாய்த்தான்?' என் றிப்படி தோழிமார் மொழியும் பரிஹாஸ வார்த்தைகள் உம் முடைய காதல் ஸமுசித ஸ்தலத்திலேயே அமைந்தது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

தோழிமார்கள் ஒருவர்க்கொருவர் விநோதமாகப் பரிஹாஸ வார்த்தைகள் பேசிக்கொள்ளுங் கணக்கிலே ஆண்டாளை நோக்கி அவளுடைய தோழிமார் சிலர் பரிஹாஸ மொழிகளைப் பகர்வது உண்டு; எங்ஙனே யென்னில், கோதாய்! உலகில் கன்னிகைகளுக் குத் தாய் தந்தையர் முயன்று விவாஹம் செய்விப்பது வழக்கம்; உன்னுடைய விவாஹமும் அவ்விதமாகவே நடந்திருந்தால் அதி லுள்ள குறை நிறைகளைப்பற்றி விசாரப்பட வேண்டிய அவசிய மில்லை; உனது விவாஹமோ அங்ஙனம் நடைபெறவில்லை. ஸ்வயம் வரம் கோடித்து நீயாகவே நாயகனை வரித்தாய்; அப்படிப்பட்ட நீ பலவகைக் குறைகளுக்கு இடமான விவாஹத்தைச் செய்து கொண்டாயே! இது என்னே!; பெண்கள் யாவரும் படுக்கை வாய்ப்பை முந்துற விரும்புவார்கள்; * அஞ்சீதப்பைம் பூம்பள்ளி யில் ஸாயனிக்க விரும்புவர்கள்; 'நச்சநாகணையானே' என்றும் 'நஞ்சரவில் துயிலமர்ந்த நம்பி' என்றும் கூறப்படுகிறவனை நீ மணம் புணர்ந்தனையாதலால் விடநாகத்தின் மீதன்றோ நீயும் துயில் கொள்ள வேண்டிற்று.

அது கிடக்கட்டும்; நல்ல ரதத்தில் வீற்றிருந்து மெல்ல மெல்ல ஊர்வலம் வரவேனுமென்று பெண்கள் ஆசைப்படுவ துண்டு; அவ்வாசைக்கும் இடமில்லாதபடி புள்ளரையனை ஊர்தி யாகக் கொண்டவனைப் பதியாக வரித்தாய்; புள்ளின் மீது ஒரு வர் உட்காருவதே வருத்தம்; இருவராய்க் கூடி உட்கார அவ காஸமே அரிது; நெருக்கி வீற்றிருந்தாலும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் பல யோஜனை தூரம் பறந்து செல்ல வல்ல பறவையாதலால் மந்த கதியாய் அழகிதாக ஊர்வலம் வருதற்கு ஆசையிலேயே.

அது தானும் கிடக்கட்டும்; நாயகன் நல்ல யுவாவாக இருந்து விட்டானாகில் மற்றக் குறை நிறைகள் எப்படியிருந்தாலும் கணிசிக் கப்படாமலிருக்கலாம்; அது தானும் இல்லையே; நீ வரித்தவர னுடைய ஜாதகமே கிடைப்பதரிது; அவன் பிறந்தது எப்போ தென்று கண்டறிய முடியவில்லை. பல நாளைக் கிழவன் என்று பலரும் பகர்கின்றனர்; அந்தோ! அன்னவனை வரித்தாயே!

விவேகத்திற் 'சிறந்த நீ இப்படியும் செய்யலாமோ? என்று ஏசு கின்றனராம். இந்த ஏசுதலால் என்ன தேறுகின்றதென்னில்; * மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படிவ் வாழ்கில்லேன், என்றும் * அங்கைத் தலத்திடை யாழிகொண்டானவன் முகத்தன்றி விழியேனென்று செங்கச்சுக் கொண்டு கண்ணடை யார்த் துச் சிறு மானிடவரைக் காணில் நாணுங் கொங்கைத் தல மிவை நோக்கிக் காணீர் * என்றும் சொல்லுகிறபடியே திண்ணிய உறுதிகொண்ட ஆண்டாள் தன்னுடைய காதலை வகுத்த விஷயத் திலேயே செலுத்தினாள் என்னும் பெருமையே இந்தப் பரிஹாஸ மொழிகளால் பெறுவிக்கப்பட்டதாம்.

"நல்லவென்தோழி! நாகனை மிசை நம்பரர்" என்று ஆண் டாள் திருவாக்கில் வந்திருப்பதால் நாகேசயை என்றது பரத்வத் தையே காட்டும். "பறவையேறு பரம்புருடா" என்று ஆண் டாள் திருத் தகப்பனாரது திருவாக்கில் வந்திருப்பதால் பக்ஷி ரதம் என்றதும் பரத்வத்தையே காட்டும். புருஷ: புராண: என் றது ஸ்வயமாகவே பரத்வத்தைக் காட்டுகின்றது. "மூவரில் முன் றிய விருத்தனை" என்றும், "தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா!" என்றும் அருளிச் செயல்கள் காண்க.

[ஸமுசிதம் ப்ரணயம் ஸந்தர்ஸயந்தி] ஆண்டாளுடைய ப்ரே மம் ஸமுசித ஸ்தலத்தில்தான் நேரப்பட்டது என்பதைப் பரிஹாஸ வியாஜத்தினால் தோழிமார் தெரிவிக்கின்றனர் என்றதாயிற்று.(13)

त्वद्भुक्तमाल्यसुरभीकृतचारुमौले: त्यक्त्वा भुजान्तरगतामपि वैजयन्तीम्।
पत्युस्तवेश्वरि! मिथ: प्रतिघातलोला: बर्हातपन्नरुचिमारचयन्ति भृङ्गा: ॥

தவத்புத்தமால்ய ஸுரபீக்ருத சாருமௌலே:
த்யக்த்வா புஜாந்தரகதாமபி வைஜயந்தீம்,
பத்யஸ் தவேச்வரி!மித: ப்ரதிகாத லோலா:
பர்ஹாதபத்ரருசி மாரயசயந்தி ப்ருங்கா:—

हे ईश्वरि! भृङ्गा: त्वद्भुक्तमाल्य सुरभीकृत चारुमौले: तव पत्यु: भुजान्तरगतां वैजयन्तीमपि त्यक्त्वा मिथ: प्रतिघातलोलास्सन्त: बर्हातपन्न-
रुचिम् आरचयन्ति ।

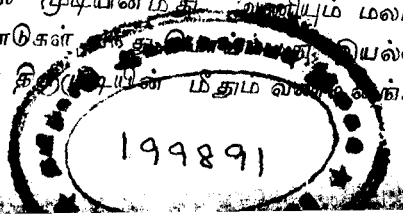
भगवतो वक्षस्थले वैजयन्ती नाम वनमाला विराजत इति प्रसिद्धि: ।
तस्या अप्राकृतत्वात् अत्यन्तसौगन्ध्यमतिप्रसिद्धम् । मधुप्रवाहश्च तस्यां

விலக்ஷண:। ததாபி மதுலிஹஸ்தஸ்யாமிபதபி ரதி நோஹந்தி। மஃவதோ மௌலிபூஷாயிதாயா மாலிகாயாமேவ தே அநுரஜ்யந்தே। அஹமஹமிகயா பரஸ்சஹஸ்யா ப்ரமராஸ்தந்நைவ சபதந்தி। கதிபயானாமேவ ப்ருஹ்நாநா மால்யோபரி உபவிஷ்ய மஹாஸ்வாதந் கரு மவகாஸோ லக்ஷ:। அநவகாஸபராஹதாஸ்து அவ-காஸலிப்சயா உபயேவ மண्डलரூபேண பரிப்ரமந்தி। ததஸ்ய ப்ரஹ்மதபந்நேஷ-ஸோபா மவதி மஃவத இத்யுலேஷ: க்ரியதே। கோதாடே:யுச்சிஷ்டமால்யமேவ ஸ்லு மஃவதோ மௌலி விலஸதி। ப்ரமராஹஸ்யமேவ மாலிகாயா: ப்ரகர்ஷ:। வைஜயந்திமபி ப்ரமராஸ்தஸ்ய மௌலவேவ வலந்தே இதி கதநாந் வைஜயந்த்யபேஷ-யா:பி கோதோபபுக்தமாலிகாயாஸ்சௌரமாதிஸய: பரமவிலக்ஷண இதி சூசிதம் மவதி। “மித: ப்ரதிஸாதலோ” இத்யுக்த்யா அஹமஹமிகயா சபததாமபி த்விரேபாணா ஸ்வி அவகாஸதௌல்ப்யஸ்போரணமுஷேந ஸ்வி: ப்ரகர்ஷாதிஸய எவ ப்ரகீர்திதோ மவதி। “ப்ரஹ்மதபந்நரவிம்” இத்யபித்யானேந கோதாஹஸ்யபாந்-மூதானாம் பகச்சத்ரபிபத்யரூபமாபிராஜ்யம் சபததத இதி த்யோதிதம் மவதி ॥

(அந்) ஹே ஈஸ்வரி! ப்ருங்கா: த்வத் புக்தமால்ய ஸுரபீக்ருத சாரு மௌலே: தவ பத்ய:। ஜாந்த்ராகதாம் வைஜயந்தீமபி த்யக் த்வா மித: ப்ரதிகாதலோலாஸ் ஸந்த: ப்ரஹ்மதபந்நருசிம் ஆரஸ-யந்தி.

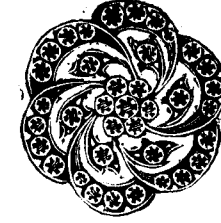
எமக்குத் தலைவியான கோதையே! வண்டுகளானவை நீர் சூழிக் களைந்த மாலையினாலே நறுமணம் கமழ்விக்கப்பட்ட அழகிய திருமுடியை யுடையனான எம்பெருமானுடைய திரு மார்பிலே விளங்காநின்ற வைஜயந்தி யென்னும் வன மாலையையும் விட்டு ஒன்றோடொன்று நெருக்கித் தள்ளிக்கொண்டு திருமுடி மாலையிலே புக்கிருந்து மதுவுண்ண முயன்றும் அங்கு அவகாஸம் பெறாமல் ப்ரத்யாஸையினால் மேலே வட்டமிட்டுக்கொண்டு மயில் தோகையினாலான குடை பிடித்தாற் போன்ற சோபையை விளைத்தன.

ஆண்டாள் சூழிக்களைந்து கொடுத்த மாலையானது அப்ரா க்ருதமான வநமாலையிற் காட்டிலும் மிகச்சிறந்தது என்பதை ஒரு சமத்காரமாக அருளிச் செய்கிறார். “மின்னனைய துண்ணி டையார் விரிகுழல்மேல் நுழைந்தவண்டு, இன்னிசைக்கும்” என்னுமாபோலே முடியின்மீது வலையும் மலர்களில் மதுவில் நசையாலே வண்டுகள் துண்டிக்கப்பட்டது யெல்லு. அப்படியே எம்பெருமானது திருமுடியின் மீதும் வண்டுகள் குழாங்கூடி.

82
20.11.1998
199891

அசல் பவுனில் கட்டின ரங்கோன் வைர
நகைகளும் சுத்தமான வெள்ளிப் பாத்திரங்
களும் காரண்டியுடன் கொடுக்கும் ஷாப்பு.

இதுதான்

ராதாகிருஷ்ண ஜுவெல்லரி எம்போரியம்,
10, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவு, சென்னை.

பகவத் விஷயம்

ஆழ்வாரருளிச்செய்த திருவாய்மொழிக்கு திருக்குருகைப்பிரான்
பிள்ளான், முதலான திருநாமங்கள் அருளிச் செய்த ஆரூயிரப்படி, ஒன்
பதினாயிரப்படி, பன்னிராயிரப்படி, இருபத்து நாலாயிரப்படி, ஈடு
முப்பத்தாயிரப்படி ஆகிய ஐந்து வியாக்யானங்களும், அடைய வளைந்
தான் அரும்பதமும், ஜீயர் அரும்பதமும் அச்சிடப்பட்டு ஒவ்வொருபத்
தும் ஒரு புஸ்தகமாக பயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 5 ரூபாய்
மணியார்டர் செய்தால் ரீதி வி. பி. மூலம் அனுப்பப்படும். மற்றும்
ஸம்பந்தாயப் புஸ்தகங்களும் நழிமிடம் கிடைக்கும். விலை ரூ. 50—0—0

S. R. S. வைஜயந்தீ ஆபீஸ்,
24, சந்திரப்ப முதலி தெரு ஜி. டி. மதராஸ்.

P. KOTHANDARAM PILLAI
SON OF LATE

P. S. PONNUSAWMY PILLAI,
HIGH CLASS CABINET MAKER AND UPHOLSTERER,

Established in 1854.

Ponnusawmy Pillai's Buildings

39 & 44, Esplanade West :: (Rattan Bazaar) :: P. T., MADRAS

For Genuine GOLD & SILVER ART WARES
KRAMACHANDRA IYER & CO.
JEWELLERS
37, GOVINDAPPANAICK ST.
RANCH: MAMBALAM, MADRAS.

பயர்தரமானவைவரங்களுக்கு
KRAMACHANDRA IYER & CO.
நகைகலியாபாரிகள்
237 கோவிலுத்தப்பநாயக்கன் தெரு.
மதராஸ்
பிராஞ்சு: மாம்பலம்.

பாரசவாயுவுக்கு பயப்படவேண்டாம்!

சுஷீரபலா

(101 தடவை பாகம் செய்தது.)

வீரலிந்தூர" த்துடன் சலந்து உட்கொண்டால் இன்னும் அமோகமான பலன் அதிசிக்கிரத்தில் கிடைக்கும்.

சுஷீர பலா:—அவுன்ஸ் 1-க்கு 3-8-0. ½-அவுன்ஸ் 1-12-0.
அயவீரம்:—ஒருவாரத்திற்கு போதுமான மருந்து 1-0-0.

மலபார் ஆயுர்வேதிக் ஸ்டோர்ஸ்
107, பிராட்வே, சென்னை

யுனைடெட் இந்தியா ஸப் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி (லிமிடெட்)

தலைமை ஆபீஸ்: மதராஸ். ஸ்தாபிதம்: 1906
டிர்ஸ்டி: மதராஸ் அபீஷ்யல் டிர்ஸ்டி.

பாலிஸ்தாரர்களின் நன்மையையே கோரி
பணி செய்மாப்படுகிறது.

ங்ளெய்ம்கள் தாமதமின்றி தீர்க்கப்
படுகின்றன. நல்ல சேமிப்பு, திறமை
யான நிர்வாகம், லாபகரமான
பாலிஸி நிபந்தனைகள், குறைந்த
பீரியம், நிறைந்த போனஸ், இவை

யுனைடெட் இந்தியாவை
ஒரு சிறந்த இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி யாக்குகின்றன.

பூர விவரங்களுக்கும் தலைமை ஆபீஸ்:
யுனைடெட் இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் பீல்டிங்ஸ்,
சேம்புதாஸ் தெரு, மதராஸுக்கும்
அல்லது

கீழ்க்கண்ட இடங்களிலுள்ள ஆபீஸ்களுக்காவது எழுதவும்

ஆஸான்ஸல்	டாக்கா	லாகூர்	ராஜமகேந்திர
பெங்களூர்	டில்லி	பாட்னா	புரம்
பெஜவாடா	கௌஹத்தி	மதுரை	ரங்கூன்
பம்பாய்	கூட்டி	மங்களூர்	வில்லகார்
கல்கத்தா	ஹௌரா	நாகபூர்	தஞ்சாவூர்
கள்ளிக்கோட்	சீட்டகாங்	ஹைதராபாத்	திருவனந்தபு
சித்தூர்	ஜல்பெய்குரி		உடுப்பி (ரம்)

பண்டிட் D. கோபாலாசார்லு அவர்களின் இரண்டு
ஒளஷத் ரத்னங்கள்.

ஜீவாந்ருதம்

(தேகாரோக்யத்திற்கும்
பல விருத்திக்கும்)

ரத்தமிழந்து, ஜீவனற்று, பலவீனத்
துடன் வாழ்க்கையை வெறுக்கும் வாலி
பர்களுக்கு இவ்வெளஷத்மம் ஓர் வரத்தைப்
போன்றதே. இதை உபயோகிக்க ஆரம்பித்
தும் பொழுதே அளவற்ற சுக உணர்ச்சியை
புட்டி, மிகுந்த ரத்த புஷ்டியை உண்
டாக்கி, புத்துயிரைக் கொடுத்து, வாழ்க
கைக்கே இன்பத்தை விளைவிக்கின்றது.
அளவற்ற தேகபலம் குறைவற்ற ஆரோக்
கியம் முதலியவற்றை மேன்மேலும்
செழிக்கச் செய்கின்றது.

விலை பெரிய புட்டி
சிறியது

ரூ 3-4-0
1-12-0

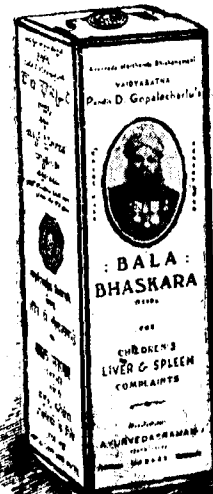
பாலபாஸ்கா

(குழந்தை சரல் குலைக்கட்டி
வியாதிகளுக்கு அற்புத நிவாரணி.)

குழந்தைகளின் சரல் (Liver) குலை (Sp
leen) பெருக்கங்களை அதி விரைவில்
கரைத்து பூர்ண ஆரோக்யத்தை யளிக்கும்
அரிய எஞ்சினி. இதர மருந்துகவால் பய
னற்றுப் போன விடங்களில் ஆச்சரியத்தா
டன் பலன் தந்துள்ளன. தவறுதலின்றி
குணங் கொடுப்பதென்று பிரக்யாதி
யடைந்தது. ஆரம்ப நிலைமைக் கென்றும்,
முதிர்ந்த நிலைமைக் கென்றும் இருதிறத்தி
லுள்ளது.

ஆரம்ப நிலைமை மருந்து 1 மாதம் 4-0 0
முதிர்ந்த நிலைமை 8-0-0

விபரங்களுக்கு எழுதவும்.

தயாரிப்பவர்கள்:— ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

தபால் பெட்டி 287.

151, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் வீதி, மதராஸ்.

Edited & Published by Vadakarai, Ramanujachariar, & Chandrasekhar
and Printed at the Liberty Press, 7, Sankaralingam Street, Madras.